



KAMNIŠKI OBČANIN

GLASILO SZDL
OBČINE KAMNIK

LETO VIII/1969 — št. 7
SEPTEMBER — 50 S din



Pester program prireditev za občinski praznik

Domicil kamniškemu bataljonu

Lahko rečemo, da ob praznovanju občinskega praznika 27. julija že dolgo nismo imeli tako obsežnega programa prireditev kot letos. V času od 19. julija do 3. avgusta se je zvrstilo kar 15 večjih prireditev.

Praznovanje se je začelo že v soboto z otvoritvijo samostojne razstave akademskega slikarja Ferda Mayerja v dvorani nad kavarno. S praznovanjem smo nadaljevali v nedeljo, ko je bilo več športnih tekmovanj v rokometu, nogometu in odbojki. V ponedeljek so vgradili temeljni kamen za novo osnovno šolo v Komendi, ki bo zgrajena že prihodnje leto. Istega dne so na Duplici odprli novo osnovno šolo, ki ima štiri učilnice, šolsko kuhinjo in druge prostore.

Slovesnosti so se nadaljevale v petek z otvoritvijo prenovljenega obrata tovarne usnja v Kamniku in srečanjem izseljencev v Kamniški Bistrici. Zvečer so v dvorani nad kavarno odprli razstavo ob 50-letnici ZKJ, SKOJ in sindikatov, ki jo je pripravil kamniški muzej.

V soboto, 26. julija, je bilo v Kamniku največ prireditev. Dopoldne so odprli vodovod v Volčjem potoku, popoldne pa je bila slavnostna seja občinske skupščine, na kateri so zaslužnim občanom podelili plakete mesta Kamnik.

Po slavnostni seji občinske skupščine je bil promena koncert na Trgu talcev, pred spomenikom revolucije pa so kamniškemu bataljonu, ki je bil prva večja partizanska enota na Gorenjskem, podelili domicil. Zborovanja pred spomenikom revolucije so se poleg nekdanjih borcev kamniškega bataljona s komandantom Marjanom Dermastlo-Urbantom in komisarjem Antonom Šturmom na čelu udeležili tudi dr. Marjan Breclj, podpredsednik zvezne skupščine, dr. Avguštin Lah, predsednik prosvetno-kulturnega zbora zvezne skupščine, general Franc Poglajen-Kranjc in ostali prvoborci, predsedniki občinskih skupščin Zagorja, Domžal, Škofje Loke in Sarajeva.

V programu so sodelovali kamniški in domžalski pevci in recitatorji. Svoj delež k programu pa so dali tudi nizozemski mladinci in mladinke, ki so bili tiste dni v gosteh v našem mestu.

Bogat program tega dne je zaključil tradicionalni miting na Titovem trgu in ognjemet na Starem gradu.

V nedeljo, na sam praznik, so lovci kamniške lovške družine odprli svojo kočjo v Palovčah.



Zborovalci ob spominski plošči na Mali planini

Ob obletnici na Veliki planini

»Odnos mladih do zgodovine je čedalje bolj tudi odnos do današnjega dne, do problemov sedanje družbe. Tudi mi, tudi naša generacija hoče ustvarjati zgodovino, našo lastno zgodovino, našo bodočnost. Tudi mi potrebujemo svoje, če že ne nove, vendar globoko intimno doživete ideale, za katere bomo prepričani, da se je potrebno in da se izplača bojevati.« Je med drugim dejal Mitja Gorjup, predsednik zveze mladine Slovenije, ko je 3. avgusta letos govoril na proslavi 30-letnice V. državne konference SKOJa na Veliki planini.

Preko tisoč mladincev in tudi starejših je poslušalo govor predsednika pred Lectarjevo bajto na Veliki planini, kjer je bilo prizorišče zgodovinskega dogodka. Sem so prihiteli mladi iz vse Gorenjske in delegacije drugih mest, med njimi tudi predstavniki mladine iz drugih republik. Poleg mladine so se zborovanja udeležili tudi predsednik republiške skupščine Sergej Kraigher, člani sveta federacije Lidija Sent-

jurc, Franc Leskošek in Miha Marinko, predsednik ZMJ Janez Kocjančič, predsednik CK ZKS Franc Popit in nekateri drugi družbenopolitični delavci.

Mitja Gorjup je ob koncu svojega govora povabil pred mikrofonom udeleženko pete državne konference SKOJ pred tridesetimi leti Lidijo Sentjurc. Prosil jo je, naj udeležencem današnjega zborovanja pove nekaj misli in vtisov o veliki prelomnici pred tridesetimi leti. Konferenca, ki je bila tu 6. avgusta 1939. leta, je pomenila nov korak v delu predvojnega komunistične mladine. Zborovanje 32 mladincev na Veliki planini je utrdilo delo mlade jugoslovanske generacije.

Lidija Sentjurc je spregovorila o pomenu konference SKOJ za mladino v času tik pred izbruhom druge svetovne vojne, spomnila se je legendarnega voditelja komunistične mladine Iva Lole Ribarja, ki je vodil zborovanje pred tridesetimi leti in bil prav na Veliki planini izbran za sekretarja. Spregovorila

je tudi o nujnosti nenehnega izobraževanja mladih...

Zborovalci, zbrani po pobočjih okrog spominskega kraja, kjer je pod hišo vzdana spominska plošča na ta dogodek, so nato poslušali nastop pevskega zbora osnovne šole Toma Brejca pod vodstvom tov. Viktorja Mihelčiča, recitatorje z gimnazije, godbenike iz Mengša, kar na travi pa so venček narodnih odplesali člani folklorne skupine iz Stranj.

Bilo je čudovito! Sonce, mladinci, mladinke, družbenopolitični delavci in drugi navdušeni planinci. Veselje na Veliki planini tudi v popoldanskih urah je dalo planini poseben utrip.

Organizatorju tega zborovanja, Občinski konferenci ZMS Kamnik in družbenopolitičnim organizacijam občine ter predsedstvu ZMS Slovenije gre za organizacijo pohvala. Prezreti pa ne smemo tudi nastopajočih, ki so se kljub počitnicam zbrali in s svojim programom pripomogli k čimboljшему poteku tega pomembnega zborovanja.

Tekst in foto: T. S.



Ob podelitvi domicila kamniškemu bataljonu pred spomenikom revolucije

Letos prvič podeljena plaketa Kamnika

Na slavnostni seji občinske skupščine 26. julija je predsednik Vinko Gobec letos prvič podelil plakete Kamnika dolgoletnim aktivnim družbenopolitičnim delavcem in gospodarstvenikom naše občine.

Plaketa, ki jo je po osnutku arh. Bojana Šlegla izdelal akad. kipar Vladimir Stoviček, ima obliko medalje z grbom mesta Kamnika in letnico 1229.

Občinska skupščina je sklenila, da bo plaketa Kamnika in javno priznanje podeljevala vsako leto ob občinskem prazniku.

Letos so plakete prejeli naslednji tovariši:

Srebrno plaketo Kamnika:
KAZIMIR KERZIC, podpredsednik občinske skupščine in direktor podjetja »Kamnik«, za dolgoletno uspešno delo na gospodarskem področju, za veliko pomoč in razumevanje pri reševanju komunalnih problemov, kot predanemu družbenopolitičnemu delavcu, ki ne pozna počitka in predaha, ki gre za urejanje in reševanje vprašanj, ki zadevajo gospodarsko problematiko, in kot odborniku občinske skupščine, ki je v stalnih stikih z volivci-občani.

GREGUR IRT, dosedanji direktor rudnika kaolina Črna, za vsa leta neumornega in uspešnega dela v naših dveh pomembnih delovnih organizacijah, za delo v družbenih organizacijah in društvih, za uspešno sodelovanje v organih oblasti, občinskih svetih in komisijah, v upravnih odborih skladov, za dosežene uspehe na vseh navedenih področjih dela.

STANE MARCIJAN, direktor podjetja »Svilanit«, predsednik UO sklada za razvoj družbenih služb, za dolgoletno delo na gospodarskem in družbenopolitičnem polju, za dosežene uspehe in vodenje podjetij, ki se je pod njegovim vodstvom razvilo v mo-



dermo tovarno in se je specializiralo za proizvodnjo zelo iskanih proizvodov, za veliko osebno prizadevanje in dosežene uspehe pri reševanju komunalnih problemov ter mesebično sodelovanje v občinskih svetih in komisijah.

Bronasto plaketo Kamnika:

VIDA DROVENIK, učiteljica v osnovni šoli Tuhinju, za uspešno dolgoletno prosvetno-kulturno delo v Tuhinju, kjer se kot prosvetna delavka uspešno udejstvuje v mnogih družbenih organizacijah, igralskih krožkih in



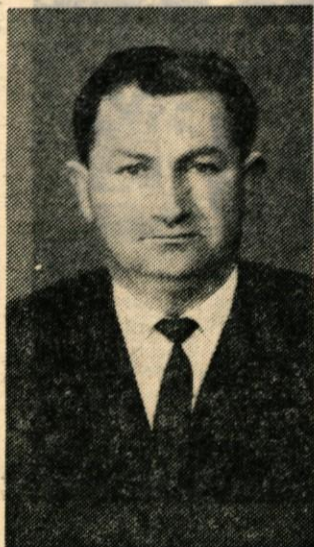
vzbujajo pri mladem rodu ljubezen do domovine in odkriva lepoto materinega jezika. V izvenšolskem prosvetno-kulturnem delu je uspela predstaviti na podeželskih odrih mnoga zahtevna dela domačih in tujih dramatikov. Za to naporno in nadvse uspešno delo je žela priznanje občanov.

JANKO JUHANT, predsednik krajevne skupnosti Komenda, ki je vsa leta po vojni neumorno in aktivno delal za napredek in koristi občanov območja Komende in daje mnoge pobude ter vodi mnoge akcije za reševa-



nje perečih komunalnih problemov. Kot dolgoletni odbornik občinske skupščine je nadvse plodno sodeloval v občinski samoupravi: v skupščini, v svetih in komisijah. Neumorno dela v krajevni skupnosti Komenda. Izredno veliko truda in potov je vložil za gradnjo vodovoda in obnavljanje cest, vedno in pomovno načenjal vprašanje gradnje šole v Komendi, ki se v letošnjem letu gradi.

FRANC PETKOVŠEK, predsednik krajevne skupnosti Duplica, za neumorno in ne-



sebično delo v družbenih organizacijah in društvih, za delo in napore v krajevni skupnosti Duplica, nadvse plodno sodelovanje v družbenopolitičnih organizacijah, organih občinske skupščine, za mnoge pobude, ki jih je dal in izvedel na Duplici.

Javna priznanja:

FRANC HRIBAR, direktor »Menine«, za dolgoletno uspešno delo in vodenje delovne organizacije, ki je pod



njegovim vodstvom iz majhne zastarele obrtniške delavnice zrasla v moderen obrat, in za vsa prizadevanja v družbenih organizacijah in organih oblasti.

ALOJZ JANEŽIČ, podpredsednik krajevne organizacije SZDL Komenda, za dolgolet-



no požrtvovalno delo v organizacijah SZDL, ZKS, krajevni skupnosti in drugih organizacijah in organih oblasti.

MARICA HRIBAR, tajnica občinskega odbora Rdečega križa, za veliko, požrtvovalno in dolgoletno delo v občinski organizaciji Rdečega križa, ki z njenim prizadevanjem dosega v rednem delu in vseh akcijah velike in pomembne uspehe.



BLAŽ NARAT, predsednik krajevne organizacije SZDL Šmartno, za dolgoletno uspešno delo v družbenopolitičnih organizacijah, zlasti v SZDL in v krajevni skupnosti, za požrtvovalno delo pri vseh akcijah za gospodarski in kulturni napredek območja krajevne skupnosti Šmartno.

IVAN KOZJEK, za dolgoletno delo in uspehe v občinski zvezi za telesno kulturo, v športnih organizacijah, v sindikatu in v svetih občinske skupščine.

ALOJZ PANCUR, za vsa leta uspešnega in požrtvovalnega dela v družbenopolitičnih organizacijah, v sindikatu, ZKS, ZZB in v organih delavskega samoupravljanja.

Kamnik, dne 26. 7. 1969

Uspela akcija rdečega križa

Občinski odbor RK je na svečani proslavi za krvodajalce za leto 1969. podelil 37 zlatih značk tistim krvodajalcem, ki so dali kri desetkrat. Srebrne značke pa so prejeli krvodajalci, ki so darovali kri petkrat. Teh je bilo kar 101.

V mesecu maju 1969 je v občini potekala vsakoletna krvodajalska akcija. Na zavod za transfuzijo krvi se je prijavilo 739 oseb. Kri je bila odvzeta 694 osebam. Zaradi bolezni je bilo odklonjenih 45 oseb. Če bi se vsak zdrav občan vsaj za trenutek zamislil, kaj pomeni darovati nekaj svoje krvi za bolnega

sočloveka, bi se število krvodajalcev gotovo podvojilo.

Druga večja akcija, ki je bila prvič izvedena v Kamniku, je bila 29. maja od 17. do 19. ure: zbiranje oblačil, obutve in posteljnine. Da je akcija dobro uspela, se zahvaljujemo avtomoto društvu za avto in soferja Mira Letnarja, ter upravi podjetja Svit Kamnik, ki je dala na razpolago avto z zvočnikom in soferja Franceta Vesela za propagiranje zbiralne akcije. Prav tako se zahvaljujemo lastnikom osebnih avtomobilov, ki so brezplačno pomagali pri akciji. Dr. France Pucelj je pobiral zbrano bla-

go od Motnika do Kamnika, Oskar Grzinčič pa je vozil v Črno-Gozd ter zbrano blago oddal na zbirno mesto v Kamnik. Po mestu Kamniku so zbirali in dovažali blago še lastniki osebnih avtomobilov in sicer: Krašovec Miha, Voljkar ing. Pavle, Kališnik Pavle, Čevka Franc, Skraba Anica, Konda Alojz, Maček Jože. Iz Komende je pripeljal s kombijem Lukane Franc, iz Tunjic pa Slabe Pavle, šolski upravitelj. Vsem iskrena hvala! Našim aktivistom RK pa še mnogo poguma in z veseljem na delo! Za dobrobit sočloveka!

H. M.



Udeleženke spominskega srečanja zapornic iz Aichacha pred kamniškim Domom

Srečanje zapornic Aichacha

V nedeljo, 7. septembra, se je v Kamniku zbralo prek 80 zapornic, ki so bile leta 1944 odpeljane v kaznilnico AICHACH v Zahodni Nemčiji. S posebnim avtobusom so prišle udeleženke z Jesenic, Kranja in Skofje Loke. Že takoj ob prihodu so položile vence ob spomeniku žrtvam revolucije v Kamniku in prvoborc Tomu Brejcu na osnovni šoli, ki nosi njegovo ime.

V kulturnem programu so sodelovali: oktet Solidarnosti KAMNIK, član opere tenorist tov. Rajko KORITNIK ob spremljavi harmonikarja tov. KARLINA, in članica SNG tovarišica Sava SEVERJEVA. Ves program je bil podan z občutkom in poudarkom na izredno srečanje, ki ga udeleženke ne bodo kmalu pozabile.

Prijetno presenečene so bile, da so se tega srečanja udeležili vsi predstavniki občine: predsednik tov. Vinko GOBEC, sekretar obč. konference SZDL in poslanec tov. Franc SVETELJ, predsednik sindikatov tov. Vinko DOBNIKAR, sekretar komiteja ZKS tov. Jože STEH, predsednik obč. odbora ZZB NOV tov. Stane AUPIC, predsednik komisije za internirance pri republiškem odboru ZZB NOV tov. Lojze BUKOVEC in drugi.

Skoda le, da se vabilu ni odzval predstavnik mladine, saj je bilo marsikaj v programu namenjeno prav njej.

Predsednik občine tov. Vinko GOBEC je s prisrčnimi besedami pozdravil udeleženke in na koncu dal predlog, naj bi iniciativo srečanja prevzela vsako leto druga občina, kar so udeleženke pozdravile z veseljem.

Nato je Marica Brejc, predsednik občinske komisije za internirance pri ZZB NOV, obudila nekaj spominov na dni pred 25. leti.

»Od vsepovsod prignane v Begunje« več ali manj obre-

menjene, smo se znašle na istih pozicijah v borbi proti skupnemu sovražniku-fašizmu. In prav zato, ker smo bile od vsepovsod, smo še bolj verjele v tisto, česar sovražnik ni mogel razumeti, v pravilnost naše poti. 146 Slovenk je bilo v nekaj tednih na dvakratnem zasedanju vojaškega sodišča obsojenih: 3 na smrt (pozneje so bile pomiloščene), ostale pa od 2—20 let. Čez nekaj dni so nas v spremstvu gestapa ter stražene od vojske zrinili v vagono in odpeljali proti Nemčiji. Prvi transport je bil 15. avgusta 1944, drugi 29. septembra istega leta. Gorenjska je bila o tem odhodu obveščena. Z vseh balkonov in zakotnih hiš so nam ob progi do JESENIC mahali v pozdrav z rdečimi rutami in belimi robci ter nam na ta način dajali upanje na vrnitev. To poudarim še posebno zato, ker danes 24 let po osvoboditvi ob naših praznikih ne premoremo toliko svežih nacionalnih barv kot takrat, ko je bila ta barva naš simbol in je pomenila aretacijo in še več.

Imele smo edinstveno srečo, da smo se vrnile vse domov, čeprav mnoge do konca izčrpane. Smrt med našo skupino pa je začela kositi takoj po vrnitvi.

Mnogih nismo mogle več povabiti za današnji dan: Albina Ceferinova je šla med prvimi in nam zapustila spomin v drobnih risbah: Begunje, Sv. Peter nad Begunjami, kaznilnica Aichach; Milena GABRIČEVA, JENKOVA in ŠORLIJEVA mama. Kako škoda, da ju ni! Mnogim sta bili kljub visokim letom za vzgled zvestobe in predanosti našemu delu. Odsle so še mnoge druge, ne da bi se poslovile.

Ko so udeleženke z enominutnim molkom počastile spomin umrlih in je oktet SOLIDARNOSTI zapel pesem »PREČUDEN CVET JE

V GRAPI ČRNI...«, ni ostalo suho nobeno oko. Tovarišica Brejčeva pa je nadaljevala:

»Vrsta, ki se je začela krčiti pred toliko leti, nas opozarja in zadožuje. Žal nam je vseh, ki jih ni več, čas pa je še, da opozorimo vse ki so danes odgovorni, da pomagamo tistim, ki so pomoči potrebne. To oblast so pomagale graditi z vsemi svojimi navedimi močmi, zato smem za njih zahtevati in ne dopustiti, da bi umirale zagrenjene in razočarane nad sedanjostjo, kot je to v svojem pismu napisala STERLETOVA mama: Kdo od mladih, ki se jim danes dobro godi, še porajta na mene 75-letno starko? Lahko bi še dodali: »Veš, mladina, svoj dog? In vendar smo vedno zelete, da bi bilo generaciji, ki prihaja za nami, lepše. Prepričana sem, da naše delo živi naprej v mladem rodu, v novi obliki pa tudi v novih težavah. Pa vseeno, pesem današnje mladine zveni drugače, kot je zvenela naša za temnimi zidovi stare nemške kaznilnice ko nas je bodrila in spremljala v najtežjih dneh.

A krvni davek je bil preboleč, da ne bi danes ljubile življenja in današnjo domovino z vsemi protislovji, večkrat nam tujimi.

Na koncu se je tov. Tilka BLAHA s prisrčnimi besedami zahvalila v imenu vseh udeleženk za topel sprejem. Ob zakuski, ki so jo pripravile družbene organizacije za vse prisotne, je bilo vse premalo časa za pogovor, še posebno, ker je sledil še izlet v Kam. Bistrico in popoldne ogled povorke narodnih noš.

Humana gesta gledališke igralko tovarišico Save SEVERJEVE, s katero se je odrekla honorarju in korist najrevnejšega šolarja, je bilo še eno toplo dopolnilo nepozabnemu srečanju zapornic AICHACHA. Darinka

Mladi Nizozemci v Kamniku

15. julija sta prispela na Titov trg dva avtobusa polna otrok. Pripeljalo se je 40 mladih Kamničanov, ki so preživeli dva tedna v nizozemskem mestu Gendingen. Hkrati z njimi pa je dopotovala skupina 40 nizozemskih mladincev, ki so ostali pri nas do konca meseca.

Nizozemsko mesto Gendingen in Kamnik sta navezala prijateljske stike že leta 1965. Lani so se dogovorili, da bodo izmenjali skupine otrok in v začetku julija je v Gendingen odpotovala skupina kamniških gimnazijcev in učencev osnovnih šol.

Obe skupini mladincev je na Titovem trgu pričakala množica Kamničanov. Posebno slavnostno vzdušje je pripravila skupina narodnih noš in godba na pihala iz Mengša. Peli pa so tudi pevci Lire, ki jih Nizozemci že dobro poznajo. Tiste dni se je v Jugoslaviji mudil tudi župan prijateljskega mesta g. Peter Kramwinckel, ki je bil skupno s predsednikom kamniške občinske

skupščine Vinkom Gobcem tudi na sprejemu naših in nizozemskih mladincev.

Nizozemski mladinci so se nastanili v zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku. V času bivanja pri nas so si ogledali Bled, Bohinj, Logarsko dolino, teden dni pa so preživeli ob morju, v Ankaranu, Gendingenski in kamniški mladinci so se dobro spoznali tudi na skupnih izletih v okolico mesta in na Veliko planino.

Obisk mladincev iz prijateljske Nizozemske bo stike med obema mestoma še bolj poglobil.

Ob zaključku bivanja v našem mestu jim je predsednik občinske skupščine pripravil sprejem, ki se je spreminil v toplo poslovilno srečanje kamniške in gendringške mladine z vročo željo obojih, da bi se prihodnje leto spet videli. Nizozemski gostje so se pri nas odlično počutili in so odšli domov z najlepšimi vtisi in spomini na naše kraje. -C

Pred 100-letnico Vižmarskega tabora

V nedeljo, 5. oktobra, bo v Vižmarjih pri Ljubljani velika proslava 100-letnice vižmarskega tabora.

Udeleženci bodo obudili spomin na največji slovenski tabor, ki se ga je leta 1869 udeležilo 30 000 ljudi iz bližnje in daljne okolice Ljubljane. Tabori so služili boju za Zedinjeno Slovenijo, ki se je upravičeno zdela našim prednikom pred sto leti, iniciatorjem in organizatorjem taborov, edino zagotovilo za to, da bodo dosegli narodno enakopravnost v

monarhiji. Tabori so bili neke vrste plebiscit slovenskega prebivalstva Koroške, Štajerske, Kranjske in Primorske za združitev v eno samo politično enoto.

Na vižmarskem taboru so sodelovali tudi udeleženci iz Kamnika, ki so se pripeljali na kmečkih vozovih. Zato bi bilo prav, da se tudi naši občani v čim večjem številu udeležijo spominskega zborovanja, na katerem bo govoril predsednik republiške skupščine Sergej Kraigher.

- c

Ob mednarodnem dnevu gluhih na Veliki planini

Zveza gluhih Slovenije je ob mednarodnem dnevu gluhih 31. avgusta odprla na Veliki planini svojo planinsko kočo.

Na slavnosti, ki se je udeležilo prek 1500 gluhih iz vse Slovenije, so razvili prapor osnovne organizacije Zveze gluhih Ljubljana, razglasili športne

rezultate republiških tekmovalj in XI. svetovnih iger gluhih ter podelili nagrade. Gluhi so pripravili tudi lep kulturni spored.

Pokrovitelj proslave predsednik občinske skupščine Kamnik je poklonil predstavnikom Zveze gluhih lep pokal.

-C

Gospodarstvo — tudi julija ugodni rezultati

Po podatkih, ki so jih zbrale strokovne službe občinske skupščine, so industrijska podjetja v kamniški občini v letošnjih sedmih mesecih dosegla ugodne proizvodne rezultate. V primerjavi z enakim obdobjem lani se je proizvodnja povečala za 22,8 odstotka. Med vzroki, ki so vplivali na tako močno povečanje vrednostnega obsega proizvodnje, moramo omeniti ugoden začetek v prvih mesecih in manjši vpliv dopustov na gibanje proizvodnje.

V osmih industrijskih podjetjih, tovarna kovana orodja je namreč že v maju prenehala poslovati, so povsod naredili več kot lani. Povečanje industrijske proizvodnje v Kamniku je tudi mnogo ugodnejše kot v Sloveniji. Najbolj so se izkazali v Zivilski industriji (povečanje za 38,7 odstotka) in industrijsko-kemičnem kombinatu Svit (povečanje za 36,3 odstotka). Nad občinskim poprečjem pa so še v Titanu in Svilanitu. V istem obdobju je kamniška industrija dosegla že šest desetlin letnega proizvodnega plana.

Oskrba z domačim in uvoženim reprodukcijskim materialom podjetjem ni delala večjih težav, prav tako so imeli poleti na razpolago dovolj električne energije in premoga. Vendar kupci izdelkov kamniške industrije ne plačujejo pravočasno. Vedno bolj se povečujejo terjatve, kar seveda veže vse več obratnih sredstev podjetij, ki jih ni vedno mogoče nadomestiti z bančnimi krediti.

Obveznosti do dobaviteljev surovin in polizdelkov so v Kamniku mnogo manjše, kot pa terjatve do kupcev. Vse to seveda vpliva na pomanjkanje likvidnih sredstev in podjetju večkrat zmanjka denarja za izplačilo osebnih dohodkov. Zato si denar izposojajo iz lastnih skladov, kar pa je tudi najpogostejši vzrok za blokacijo žiro računov. Po podatkih službe družbenega knjigovodstva je bila večina podjetij blokirana manj kot 30 dni, le v Svit, ki je močno povečal proizvodnjo, so bili blokirani kar 120 dni. Na zmanjšanje likvidnih sredstev gospodarstva je vplival tudi porast akceptnih nalogov in pa pospešene investicijske potrošnje.

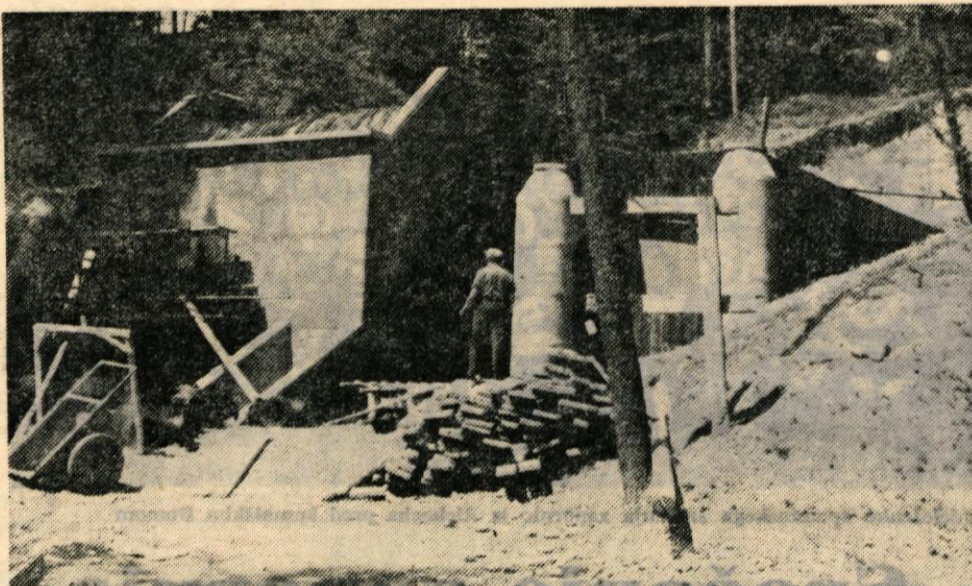
Se ugodnejše, kot porast proizvodnje, je povečanje izvoza kamniške industrije, ki je v letošnjih sedmih mesecih izvozila za več kot 3,3 milijona dolarjev svojih izdelkov. S tem so presegli prodajo na tujem tržišču kar za 27 odstotkov. V občini zdaj izvažajo šest industrijskih podjetij, največ pa so izvozili v tovarni usnja in Stolu.

Tovarna usnja je še pred koncem julija prodala v Italijo, Zahodno Nemčijo, Francijo in ZDA za 1 milijon dolarjev in tako postala največji izvoznik v občini. Izvoz so močno povečali še v podjetju Kamnik in Svit, kjer je skoraj potrojen. Izvoz je pretežno usmerjen v dežele konverziibilnega področja, ker si podjetja le tako zagotove potrebna devizna sredstva. Sedaj izvozijo na zahodna tržišča kar 96 odstotkov svojih izdelkov, namenjenih izvozu. Letni plan izvoza je bil ob koncu julija dosežen s 64,6 %, nekatera podjetja pa bodo svoj plan kmalu presešla.

V prvem polletju se je povečalo tudi število zaposlenih in osebni dohodki. Poprečni mesečni osebni dohodek je znašal že 1047 N din in je bil za 19,6 odstotka večji kot v enakem času lani. V gospodarskih organizacijah je porast osebnih dohodkov največji in je tudi nekoliko večji kot dvig produktivnosti. Najvišji osebni dohodek imajo zaposleni v stanovanjsko-komunalni dejavnosti, za njimi pa ne zaostajajo mnogo v družbenem sektorju, obrti in industriji. Med vsemi imajo najvišje osebne dohodke v tovarni pogrebne opreme »Menina« kjer znašajo 1378 N din, vendar je treba omeniti, da so celo nekoliko nižji kot lani. Med industrijskimi podjetji prejmejo najdebelejše kuverte rudarji iz Črne (1161 N din) najmanj pa delavci v Svit (955 N din) in Stolu (961 N din). Osebni dohodki so se dvignili tudi v negospodarskih organizacijah, vendar je tudi porast manjši kot v gospodarstvu.

Tako ugodno dinamiko proizvodnje in izvoza lahko pričakujemo tudi v bodoče. Če se pogoji gospodarjenja ne bodo bistveno spremenili, bo izvoz iz Kamnika ob koncu leta že presegl 6 milijonov ameriških dolarjev, kar bi bilo rekordno.

T. J.



Vodni zbiralnik v Podgorju

Zbiralnik že dograjen

V hladu pod košatimi drevesi podgorskega gozda tam nad cerkvijo je kamniško komunalno podjetje zgradilo vodni zbiralnik za 1000 m³ vode, ki bo napajal vse Zapriško polje do Duplice in Volčjega potoka. Prebivalci

Zapric že težko čakajo, kdaj si bodo lahko vsak trenutek natočili vodo za dnevno kuhinjo, za pranje in kopanje. V višjih nadstropjih blokov ponekod samo ponoči priteče voda.

Novi zbiralnik je visok 5,2 m

in leži na višini 415 m, stanovanjska naselja spodaj v ravnini pa so na višini med 370 do 385 m. Pritiska bo torej dovolj. Ko bodo položili vse cevi, bo vodovod odprt. Komunalno podjetje hiti, da bo to čimprej.

Otvoritev vodovoda v Volčjem potoku

Na dan pred občinskim praznikom so v Volčjem potoku spustili vodo v cevi novega vodovoda. Ob mavzočnosti občanov in republiških poslancev je odprl ventil predsednik občinske skupščine Vinko Gobec.

Predsednik krajevne skupnosti Albin Kladnik se je najprej zahvalil vsem, ki so sodelovali pri gradnji vodovoda in dejal:

Poudarjam, da vodovod, ki smo ga napeljali, ni majhno

delo, posebno za vas, ki je tako raztresena, saj znaša dolžina glavnega voda 3100 m, priključki pa 1600 m. Celotna investicija je veljala 21 milijonov S din, odcepi pa še posebej. Denar smo zbrali s samoprispevkom, ki pa se bo še naprej zbiral za plačilo te investicije. Vsaka hiša je še posebej prispevala po 100.000 S din. Danes torej lahko ugotovljamo, da glasovanje za samoprispevek ni bilo zaman.

Gradnja vodovoda je povežala občane v skupnost in le s takim načinom dela bo mogoče uresničiti še eno veliko željo občanov: asfaltiranje ceste skozi Volčji potok proti Arboretumu, ki iz dneva v dan privablja več gostov.

Ing. Miha Ogorevc, predstojnik Arboretuma, je nato vse udeležence povabil na ogled zanimivega parka in jim razložil delovne načrte te ustanove.



Predsednik občinske skupščine odpira ventil na otvoritvi vodovoda v Volčjem potoku

Duplica: Učenci v novih šolskih prostorih

Te dni so se napolnile 4 učilnice v novi šolski zgradbi na Duplici. Štirje oddelki imajo dopoldanski, dva pa popoldanski pouk. Dve učilnici pa sta popoldne še prosti in sta predvideni za celodnevno varstvo otrok.

Slavnostne otvoritve šole pred občanskim praznikom se je udeležilo veliko občanov. Sodelovali so gasilci, godba na pihalu in številni pionirji, ki so pripravili lep spored. V svojih pesmicah so obljubili, da bodo lepo šolo skrbno čuvali in se pridno učili.

Prof. Slavko Ferbežar, ravnatelj osnovne šole Frana Albrehta, v katere sklop spada

dupliška šola, je nato od predsednika občine sprejel velik ključ, s katerim so odprli vrata nove šole. Tov. Ferbežar se je v imenu učencev in učiteljev zahvalil vsem, ki so prispevali k izgradnji teh lepih prostorov.

Navzoči so si nato z zanimanjem ogledali šolo, ki ima poleg štirih učilnic tudi kuhinjo, iz katere bodo otroci dobivali tople malice. Med obiskovalci smo opazili tudi precej cicibančkov, ki so si ogledali klopee, v katere so letos prvič sedli.

Učencem in učiteljem želimo veliko uspehov v novi šoli!



V znanju je moč: tudi bodoči kuhar je pozdravil novo šolo v Duplici

XII. Kamniški zbornik

Pred kratkim je izšel v zelo okusni opremi XII. letnik Kamniškega zbornika, ki ga izdaja Muzej Kamnik, urednik pa mu je prof. Zvone Verstovšek. Po svojih prispevkih sodi ta letnik z blizu 180 strani teksta in oglasov med najpomembnejše podobne publikacije na podeželju. Kamniški zbornik, ki ga je osnoval leta 1952 in uredil prve tri številke prof. dr. Avgustin Lah, nadaljnjih devet letnikov pa je uredil profesor Zvone Verstovšek, obravnava gospodarske, kulturne, zgodovinske in politične zadeve iz kamniškega in domžalskega okoliša.

Prvi del letošnjega Zbornika je posvečen 50-letnici obstoja ZKJ in spominu na delo kamniških predvojnih revolucionarjev ter njihovemu trpljenju v vojnem času. V tem delu objavlja univ. asist. prof. dr. Miro Stiplovec sestavek »Dve akciji kamniških komunistov leta 1920« in z njim dopolnjuje razpravo prof. Srečka Zabriča v VIII. Kamniškem zborniku 1962 o delavskem gibanju med obema vojnima in o ustanovitvi ter delovanju »okrožne skupine Kamnik« Socialistične delavske stranke Jugoslavije (komunistov). Avtor je uporabil precej pomembnih dokumentov o akcijah komunistične organizacije v Kamniku, ki prof. Zabriča še niso bili dostopni. Zanimivi so podatki o začetku delavskega gibanja po I. svetovni vojni v Kamniku in nasploh o začetku in razvoju socialističnega strokovnega (sindikalnega) gibanja na vsem kamniškem območju z Domžalami in Mengštem, kjer so si komunisti priborili odločilen vpliv. V dejavnosti strokovnih organizacij, ki so v letu 1919 izvedle uspešna mezdna gibanja v kamniški smodnišnici in v današnji tovarni Titan na Perovem, so komunisti našli množično oporo za izvedbo dveh pomembnih akcij leta 1920: za splošno tridnevno stavko v aprilu 1920, ki je zajela državno smodnišnico, tovarno Titan na Perovem in tovarno upognjenega pohištva na Duplici, ter za prireditve ob razvitju prapora »okrožne skupine Kamnik (komunistov)«, dne 13. aprila 1920, potem ko je bila nameravana slavnost za 1. maj prepovedana.

Obe kamniški prireditvi pričata, kako važno vlogo so imeli kamniški komunisti v komunističnem gibanju na Slovenskem leta 1920 in bi kazalo še podrobneje preučiti dejavnost komunistov na kamniškem in domžalskem območju v prvih povojnih letih.

Prof. Zvone Verstovšek je objavil prvi del monografije o rev. pionarju Tomu Brejcu, s čigar imenom sta tesno povezana organizacija in začetek narodnoosvobodilnega gibanja na kamniško-domžalskem območju. Kamnik je postal drugi dom predvojnega revolucionarja in družbenopolitičnega delavca Toma Brejca, zato je morda prav Kamnik poklican, da prikaže njegovo življenje in delo. Avtor je orisal Brejčevo življenjsko pot in prodor v revolucionarno dejavnost ki ga je privedla v zapore Sremske Mitro-

vice, od koder se je vrnil v Ljubljano, da dela naprej pri organizaciji delavskega gibanja, za katerim je stala Partija in ga usmerjala. Prispevek konča z objavo faksimila dokumenta, s katerim so Toma Brejca, prekaljenega komunist, razgledanega sindikalnega voditelja in upornega borca, 18. avgusta 1936 za vedno izgnali iz Jugoslavije. Zatekel se je v Francijo, od koder se je vrnil, da po nalogu Partije organizira oboježeno vstajo slovenskega ljudstva na kamniško-domžalskem območju. V drugem delu Brejčeve monografije, ki jo bo objavil naslednji letnik Kamniškega zbornika, bo prikazano Brejčevo delo v Franciji in potem v vojnem in povojnem obdobju.

V naslednjem sestavku je Marica Brejčeva prispevala nekaj pričevanj o udeležbi žena v predvojnem in vojnem revolucionarnem gibanju na Kamniškem in poudarila njihovo dejavnost pri raznih delavskih manifestacijah in akcijah v okviru delavskega prosvetnega društva Solidarnost, o trpljenju v vojnem času pa govorijo Anica Semeja, Rozka Lavrinc, Milica Poznik in Malči Mlinar. Te spomine bi kazalo v prihodnjih letnikih Zbornika nadaljevati, da bi ohranili čimveč pričevanj o revolucionarni zavesti, ki se je vsidrala v srca delovnih žena in deklet in jih pripravila na veliko delo v času narodnoosvobodilne vojne.

V drugem delu Zbornika je pač najpomembnejši prispevek topografska študija o gradovih na kamniško-domžalskem območju, ki sta jo sestavili direktorica kamniškega Muzeja, arheologinja Mirina Zupančič in kustos-zgodovinar Gorenjskega muzeja v Kranju Majda Zonar. V tem območju je blizu 50 gradov, graščin in dvorcev, ki s svojimi skupnimi in posebnimi lastnostmi zaslužijo podrobno obdelavo. Avtorici sta se odločili za kronološko zaporedje opisa gradov začevši z Mengštem, Limbarskim gradom in Kolovcem. Opisi o najstarejših ugotovljenih gradbenih fazah prvič prikazujejo terenske izmere tlorisov, ki jih je opravila topografska ekipa iz Muzeja Kamnik, Gorenjskega muzeja v Kranju in Zavoda za spomeniško varstvo v Kranju, narisal pa jih je ing. arh. Peter Fister. Ti tlorisi so osvetlili nove poglede v arhitekturi srednjeveških gradov. S tlorisi so določene starejše in mlajše faze prezidav in dozidav gradov, ki so marsikdaj starejši, kot so prve omenbe v virih. Tako je npr. Zg. Kolovec kastelni tip gradu, ki se na Gorenjskem prvič pojavi. Ti gradovi ali razvaline so kljub prizadevanju spomeniške službe ogroženi in obsojeni na propad, čeprav bi mnogi lahko služili kulturnim, turističnim ali rekreacijskim namenom. Topografska ekipa bo nadaljevala z meritvami pri nekaterih gradovih, zato lahko pričakujemo še zanimivih odkritij in ugotovitev v naslednji številki Zbornika.

Zelo pomembna je nadaljnja razprava o starih kaščah. Majda Fister, kustos-etnolog pri Mu-

zeju Kamnik, in ing. arh. Peter Fister z Zavoda za spomeniško varstvo v Kranju sta pri terenski raziskavi Tuhinjske doline, zlasti gospodarskih poslopij, ugotovila, da zaslužijo posebno pozornost kašče za shrambo žita in drugih pridelkov, ki predstavljajo najštevilnejšo zaključeno celoto na Slovenskem. Kašča kot posebna oblika ljudskega stavbarstva v Tuhinjski dolini ne predstavlja samo spričevala ekonomske moči in socialnega položaja tuhinjskega kmečkega gospodarja v prejšnjem stoletju, pač pa tudi enega od biserov človeške usovarjalnosti, ki se z izredno oblikovno močjo vključuje v okolje. Zaradi velikega števila teh zgradb na razmeroma ozkem prostoru ob stičišču treh pokrajin, predstavljajo kašče v Tuhinjski dolini važno posebnost ne samo za ta del kamniške občine, pač pa v okviru vse Slovenije. Še danes je ohranjenih 41 kašč, vendar pa je to le polovica vseh, ki žive v spominu ljudi, saj jih je bilo precej uničenih v vojni, nekaj pa po vojni, ko se je socialna struktura prebivalstva začela spreminjati. Tekst pojasnjuje zemljevidi, skice gradbenih posebnosti in 25 slik najrazličnejših kašč. Zelo pomembni in sprejemljivi so predlogi, kako bi ohranili to posebnost kmečke arhitekture v druge namene.

Prof. Ivan Zika je s svojim prispevkom o delu treh članov kamniške Pirčeve družine v Ameriki izpolnil željo in naročilo pokojnega Toma Brejca, ki je bil tudi požrtvovalni delavec v odboru Izseljenske matice in njene kamniške podružnice, da se zbere čim več podatkov o življenju in delu naših izseljencev. Dopolnil je svoj sestavek iz X. Kamniškega zbornika 1965 o Francu Pirceu, misionarju in vladnem komisarju za naseljevanje v gornjem porečju Mississippija ter razširil sestavek še na dva člana iz Pirčevega sorodstva: nečak Jernej je bil prvi slovenski laični izobraževalec, ki se je izselil v Ameriko in je postal poslanec in pionir najpomembnejšega okraja v gornjem delu Minnesote, kjer je univerzitetno mesto St. Cloud, Pirčeva sestra Polona, ki se je leta 1855 z družino izselila v Ameriko, pa je postavila temelj prvi slovenski naselbini v Minnesoti. V naslednjem prispevku govori o mecenu Janezu Slakarju, ob 100-letnici družbenega reformatorja in utopičnega socialista Andreja Bernarda Smolnikarja, pa objavlja faksimile Prešernovega posvetila Smolnikarju v Krstu pri Savici, ki ga hrani harvardska univerza v Združenih državah.

Ing. arh. Franc Možek je podal oris razvoja tehnologije in oblikovanja upognjenega pohištva in zgodovino razvoja tovarn upognjenega pohištva na Slovenskem, zlasti z ozirom na stalno razstavo, ki jo je organizirala tovarna STOL in so jo odprli letos 18. aprila v prostorih Muzeja Kamnik na gradu Zaprice.

Kamniški zbornik je tiskalo časopisno podjetje Gorenjski tisk v Kranju in je te dni odšel v prodajo. Kamniška, domžalska in tudi nekatera ljubljanska podjetja so z oglasil velikodušno podprla izdajo tega pomembnega glasila, tako da je omogočena najnižja mogoča cena 19,50 din za izvod.

Stranje: 11 novih učilnic in telovadnica

Triletni program gradnje šol v naši občini vsebuje tudi razširitev osnovne šole v Stranjah, ki je postala že premajhna, saj se mora 54 učencev iz višjih razredov voziti v kamniške šole. Zato je predvideno, da bi še letos začeli graditi poleg sedanjih šol nov objekt, ki bi imel telovadnico, dosedaj je šola nima, 8 učilnic, pevsko sobo, knjižnico, delavnico, v njem pa bi bili tudi upravni prostori. Ta novi del naj bi bil namenjen za otroke višjih razredov osnovne šole.

Vrednost tega objekta z opremo bo znašala 350 milijonov S din. Sklad za razvoj družbenih služb tega v enem letu ne bi zmožal. Zato se je

občinska skupščina obrnila na republiško izobraževalno skupnost.

Ta je upoštevala visoko sodelovanje naših občanov in delovnih kolektivov pri financiranju gradnje šol (samoprispevek) in je sklenila, da bo k 7% obrestim od kredita, ki ga bo občina najela pri banki v višini 272 milijonov za 7 let, primaknila sredstva za plačilo 3% obresti, 80 milijonov S din pa bo moral zbrati sklad za razvoj družbenih služb.

Razpis gradbenih in obrtniških del bo še ta mesec. V njem bo postavljen rok za dograditev novih prostorov, t. j. 1. november prihodnjega leta. -c

Kaj vemo o njih

Trije bratje Benkoviči

Ce na hitro pregledamo zgodovino slovenskega slovstva, bomo takoj ugotovili, da je po številu književnikov in umetnikov Kamnik z okolico takoj za Ljubljano. Mladi rod kaj malo pozna dela naših starejših mož, ki so pomagali graditi slovensko kulturo. Dostikrat niti stanovalci ulice, ki nosi ime tega ali onega kamniškega rojaka, ne vedo, kdo je bil in s čim je zadolžil občano, da so po njem poimenovali ulico. V naši stalni rubriki »Kaj vemo o njih« bomo predstavili bralcem naše zaslužne meščane, po katerih so poimenovali kamniške ulice.

Na Benkovičevih njivah ob Ljubljanski cesti se bo srednja ulica imenovala Benkovičeva ulica — po treh bratih iz Tomanove hiše v Novem trgu, ki so zaslužni za našo kulturno rast. Pred kratkim, 25. februarja, smo praznovali stoletnico rojstva zgodovinarja Josipa Benkoviča. Po končani gimnaziji se je posvetil duhovskemu poklicu. Kaplanoval je po raznih župnijah na Gorenjskem in je še mlad umrl 5. novembra 1901 v samostanu v Stični, kjer je upal, da se bo nemoteno lahko posvetil raziskovanju naše zgodovine. Že od leta 1890 je objavljajal zgodovinske razprave in življenjepise kamniških rojakov in meščanov Raspa, Japlja, Šlakarja, svojega bratranca Josipa Ogrinca in tuhinjskih rojakov obeh Hribarjev in Hrovatov, pa še Podmiljšaka, Robleka in drugih. Zbiral je tudi gradivo o socialističnem reformatorju Smolnikarju. Znameniti sta zlasti njegovi razpravi o rokovnjačih in slovenskih kalendarjih, leta 1892 pa je v Domu in Svetu pisal o Kamniku. Za kamniško zgodovino si je Josip Benkovič pridobil velike zasluge, žal pa je umrl mlad, sredi neizpoljenih načrtov.

Njegov starejši brat Lojze, rojen 21. junija 1867, se je posvetil farmaciji. Služboval je v raznih lekarnah od Jesenic do Ptuja, dalj časa tudi v Kamniku, kjer je umrl 7. februarja 1934. Iz svojega strokovnega področja je Alojz Benkovič napisal slovensko-latinsko-nemški priročnik za lekarnarje in imenik zdravnih rastlin. Bolj znan je bil kot prevajalec iz vseh slovanskih jezikov, iz angleščine, francoščine in madžarščine. Bil je izredno nadarjen za jezike in neumorno delaven. Prevajal je v gladki in lepi slovenščini. Poslovenil je 116 romanov, novel in pesniških zbirk ter 23 gledaliških iger za naše odre. Rad je delal tudi pri kamniški čitalnici.

Najmlajši od treh bratov, 24. junija 1875 rojeni Ivo Benkovič, se je posvetil pravu in je bil odvetnik v Brežicah, od 1910 v Celju, po prvi svetovni vojni pa v Ljubljani. Najprej je študiral italijanski in francoski jezik in je prvi prevedel v slovenščino Manzonijev roman »Zaročenca«. V Gorici je napisal dramo Strahomir in raziskoval življenjepise italijanskega slikarja Federica Benicovicha. Kot odvetnik se je že v Brežicah živahno udeleževal političnega življenja. Izdajal je list Posavsko Stražo, bil od leta 1907-1918 poslanec v dunajskem drž. zboru za okraj Brežice-Laško, od 1911-1918 pa je v štajerskem deželnem zboru zastopal okraj Celje-Laško. V Kamniku si je mnogo prizadeval za obnovitev Prašnikarjevega kopaljšča in je osnoval kopaljško družbo Neptun. Umrl je med okupacijo v Ljubljani, po osvoboditvi pa so ga pokopali v Kamniku.

Iz naše gimnazije

Na kamniški gimnaziji se je v začetku šolskega leta 1968-1969 vpisalo 224 učencev, kar je do zdaj največje število in za 63 več kot pred 11 leti. Med letom jih je izstopilo 7, tako da jih je bilo ob koncu šolskega leta v 8 oddelkih 217, od tega 76 dijakov in 141 dijakinj. Ob koncu šolskega leta je izdelalo 184 dijakov ali skoro 85%. V zadnjih letih je to najboljši uspeh (lani 80,4%). Z odličnim uspehom je izdelalo 25 dijakov, s prav dobrim 49, z dobrim 96, z zadostnim pa 14. Popravni izpit v avgustu je moralo opravljati 29 dijakov in sicer 18 iz enega, 11 pa iz dveh predmetov. Razred bodo morali ponavljati 4 učenci. Iz domžalske občine je bilo na kamniški gimnaziji 60 dijakov, dva sta bila od drugod, ostalih 155 pa je bilo iz kamniške občine. Poku je bil v dveh izmenah. V dopoldanski izmeni je bilo 116, v popoldanski pa 111 dijakov.

Odlični dijaki kamniške gimnazije so: v prvem razredu Bardorfer Marija in Simenc Helena (obe iz Mengša), Bernot Martina, Homar Janko, Humar Mira, Kopic Veronika, Oblak Ciril in Trobevšek Fani; v drugem razredu Cedilnik Branislava in Hribar Marjetka iz Domžal, Rženičnik Jožica iz Mengša, Juvančič Mirta, Potočnik Silva, Slebrič Darinka in Spenko Ivanka; v tretjem razredu Bergant Damijan, Fabjan Marjan, Možina Alenka, Podbevšek Srečo in Prešern Marjeta; v četrtem razredu Jamšek Marlenka, Juteršek Olga, Lavrinc Danica, Miklavčič Jožica in Vavpetič Marija.

V zadnjih dveh letih preseñeča izredno dober uspeh v prvih razredih. Iz osnovne šole prihajajo zelo dobro pripravljene učenci, ki se tudi v gimnaziji uspešno uveljavljajo. To je brez dvoma zasluha učiteljskega kadra na naših osnovnih šolah v kamniški in domžalski občini. Čeprav so prvi razredi najštevilnejši, je vendar uspeh v teh razredih skoro najboljši.

Ob zaključni slovesnosti na koncu šolskega leta, ki so ji prisostvovali tudi starši, so najboljši dijaki vsakega razreda prejeli knjižne nagrade. Za dijake, ki so med letom požrtvovalno sodelovali na prireditvah v okviru šole in drugod, je ob koncu šolskega leta zavod organiziral izlet v Strunjan. Dijaki kamniške gimnazije so s kulturnim programom, ki ga je pripravila prof. Tina Romšakova, sodelovali 3. avgusta na Mali planini ob proslavi 30-letnice V. državne konference Skoja.

Novi kandidati za prvi razred gimnazije so morali tudi letos napraviti preizkus v znanju iz slovenskega in angleškega jezika ter matematike. Vsi so ga uspešno opravili.

Popravni izpiti so bili od 26. do 30. avgusta. K izpitu se niso prijavili ali pa izpita niso opravili 4 učenci, tako da jih v šolskem letu 1968-1969 ni izdelalo 8 ali 3,6%, kar je najboljši rezultat v zadnjih letih.

V novem šolskem letu 1969-1970 se je vpisalo na gimnazijo 221 učencev ali eden manj kot lani. Z novim šolskim letom je zapustil zavod dosednji direktor prof. Zvone Verstovšek, ki je odšel na novo dolžnost.

NEKAJ O LETOSNIH MATURANTIH

V obeh četrth razredih je bilo letos 52 dijakov, 13 fantov in 38 deklet. Od teh jih je izdelalo četrti razred 5 z odličnim, 13 s prav dobrim, 26 z dobrim in 1 z zadostnim uspehom. Pet jih je opravljalo popravni izpit v avgustu in so ga uspešno opravili. Zaključni izpiti v junijskem roku so bili od 11. do 17. junija pred izpitno komisijo, ki ji je predsedoval direktor gimnazije prof. Zvone Verstovšek. Od 45 kandidatov jih je uspešno opravilo maturo 40, 5 pa jih je dobilo popravni izpit.

V junijskem roku so imeli kandidati za nalogo iz slovenskega jezika na izbiro tri naloge: 1. Mati in domovina v Cankarjevih delih, 2. ZKJ se ne udeležuje posvetovanja komunističnih partij v Moskvi in 3. Čemu naj bi služilo osvajanje vesolja.

Lani so kandidati pri zaključnem izpitu odgovarjali iz treh predmetov, letos pa je bil uveden še četrti predmet: novejša zgodovina narodov Jugoslavije in družbenopolitična ureditev SFRJ. Seminarska domača naloga letos ni bila več vključena v oceno zaključnega izpita, pač pa v oceno četrtega razreda.

Najmlajša letošnja maturanta sta bila Marija Hočevar (roj. 18. avgusta 1951) in Marko Štebe, oba iz Domžal,

najstarejša pa Matija Pavlin iz Količevega (roj. 7. aprila 1949) in Olga Kajič iz Kamnika. Niti ene ure nista izstali od šolskega pouka v četrtem razredu Albina Miheličič in Mojca Zupanc iz Smarce. Najmanj je v teku štirih let šolanja na gimnaziji Kamnika Irena Plešnar iz Kamnika, ki v prvih treh letih nima niti ene ure izostanka, zadnje leto pa le 7 ur. Pri zaključnem izpitu sta najboljši odgovarjali Ida Grošelj iz Domžal in Helena Vogrinec iz Kamnika (vse ocene odlično).

Po jesenskem delu zaključnih izpitov in po popravnih izpiti iz junijskega roka je od skupnega števila 51 kandidatov, ki so opravljali izpit, izdelalo 5 z odličnim, 9 s prav dobrim, 27 z dobrim in 9 z zadostnim uspehom. Od letošnjih abiturientov kamniške gimnazije: jih je 19 iz domžalske, 32 pa iz kamniške občine.

Abiturienti iz domžalske občine so: Bajec Ladislav, Beravs Marjan, Grošelj Ida, Grošelj Marija, Hočevar Marija, Horvat Silva, Javh Narda, Kecelj Ciril, Koderman Silva, Kovačič Alenka, Kregar Vido, Oražem Marija, Pavlin Matija, Pogačnik Metka, Slevce Vida, Štebe Marko, Strukelj Marjeta, Suštaršič Marjanca in Velepčič Jožica.

Abiturienti iz kamniške občine so: Berlec Benedikta, Ciglič Metka, Istenič Anton, Jamšek Janko, Jamšek Marija, Juteršek Olga, Kajič Olga, Kiš Janja, Koman Dora, Kos Leonida, Lah Miha, Lavrinc Danica, Mihelič Albina, Miklavčič Jožica, Piki Helena, Plešnar Irena, Prezelj Joško, Prodnik Franc, Rode Marija, Rutar Alenka, Slanovec Darinka, Senica Branka, Stambuk Leonida, Tajč Zora, Uršič Andrejka, Uršič Milena, Vavpetič Marija, Veršnik Rudi, Vidic Marjeta, Vogrinec Helena in Zupanc Mojca.

Odlok o hišnem redu

Oddelek za notranje zadeve skupščine občine Kamnik je pripravil v osnutku nov odlok o hišnem redu, ki naj bi se uporabljal na območju občine Kamnik.

S tem odlokom se v stanovanjskih hišah na območju občine Kamnik urejajo pravice in dolžnosti stanovalcev, organov družbenega upravljanja, najemnikov poslovnih prostorov in hišnikov ter lastnikov hiš, poslovnih prostorov, skupnih prostorov ter naprav in opreme v hišah kot tudi glede reda in čistoče v hišah in okrog njih.

Del teh določb je vseboval že dosednji odlok o hišnem redu, ki ga je sprejel še Občinski ljudski odbor Kamnik avgusta 1960.

Popolnoma nova so določila o spravljanju in hrambi kurilnega olja, določila, kaj mora vsebovati stanovanjska pogodba in pa dolžnosti in pravice hišnika.

Predlog odloka je bil poslan predsednikom hišnih svetov, ki naj organizirajo razprave in zberejo pripombe, da bo občinska skupščina lahko odlok čimprej sprejela.

Nekaj o vozačih

V srednjih šolah morajo na koncu leta razredniki v poročilih odgovoriti na vprašanje: Ali so vozači negativno vplivali na uspeh in odsotnost dijakov?

Na kamniški gimnaziji, kjer se več kot tretjina dijakov vozi z avtobusi (kamniški vlak že leto dni ne vozi več!), s kolesi ali pa pešajo več kot tri kilometre daleč, so ugotovili, da so vozači pravzaprav sorazmerno najboljši dijaki in najvestnejši in najrednejši obiskovalci pouka.

Tako so bili lani vsi štirje odličnjaki pri zaključnem izpitu na gimnaziji vozači iz domžalske občine, eden iz Domžal in trije iz Mengša. Tudi letos sta bila med petimi odličnimi maturanti dva vozača: Marija Hočevnar se je vozila vsa štiri leta iz Domžal, Ida Grošelj pa je vsak dan pot od doma do kamniške gimnazije premerila najprej s kolesom do Domžal, potem pa z vlakom in od začetka letošnjega šolskega leta z avtobusom do Kamnika. To pa je ni oviralo, da ne bi na zaključnem izpitu pri vseh predmetih dobila odlične ocene.

Med 25 odličnimi dijaki na kamniški gimnaziji je tudi 9 vozačev. Od odličnih učenk prvega razreda se je Fani Grobešek (vse same odlične ocene!) vozila iz Stranj, Marija Bardorfer pa iz Mengša. V obeh drugih razredih so med 7 odličnimi dijaki kar štirje vozači: Jožica Rženičnik iz Mengša, Ivanka Špenko iz Most, Branka Cedilnik in Marjetka Hribernik pa iz Domžal. Marjetka Hribernikova ima že dve leti v spričevalu same odlične ocene. V tretjem razredu med vozači ni bilo odličnjaka, v četrtem razredu pa se je odlična dijakinja Marija Vavpetič vozila iz Smarce.

Tudi vozači na kamniški gimnaziji niso noben problem. Nasprotno, lahko bi rekli, da so še bolj vestni kot meščani. Na kamniški gimnaziji je bilo letos 19 dijakov, ki vse leto niso izostali niti ene ure od šolskega pouka in imajo v spričevalu v rubriki odsotnosti napisano ničlo. Med njimi je kar 13 vozačev. V četrtem razredu sta to Albina Mihelič in Mojca Zupanc, ki sta se vozili iz Smarce. Učenka 3. razreda Veronika Grkman je vsak dan 4 km daleč pešala iz Tunjic, pa nikoli ni zamudila pouka in nima nobene ure izostanka. Največjo pohvalo med vozači pa brez dvoma zasluži učenka 3. razreda Cvetka Bergant, ki se že 3 leta vozi v gimnazijo s kole-

som 7 km daleč, iz Radomlja v domžalski občini, in v vseh treh letih ni izostala niti ene ure od pouka. V obeh drugih razredih je kar 6 dijakov, ki niti v prvem, niti v drugem razredu niso nikoli manjkali pri pouku. Med njimi je kar 5 vozačev in sicer Minka Ačkovič in Dragica Borin iz Domžal, Danica Tomšič, ki se je vozila skoro 5 km s kolesom iz Volčjega potoka, odlična dijakinja Ivanka Špenko, ki se je vozila s kolesom ali avtobusom iz Most pri Komendi, in Jožica Vrhovnik, ki je pešala iz Tunjic. Med vozači brez izostanka od šolskega pouka v tem šolskem letu sta še drugošolca Marjan Capuder iz Trzina in Marija Bizjak s Homca ter prvošolci Rafael Ogradi iz Duplice in Vanda Rešič iz Mengša.

Med Kamničani, ki nimajo nobenega izostanka, zasluži posebno pohvalo tretješolka Alenka Možina. Ima same odlične ocene in je mnogim dijakom med letom pomagala pri učenju. Drugošolka Jana Pregl iz Kamnika tudi dve leti nikoli ni izostala od pouka, Janez Volkar pa letošnje leto. Med prvošolci so brez izostankov še Nevenka Marcijan, Danica Novak in Martina Bernot. Mnogo dijakov iz Kamnika in tudi vozačev pa je v teku šolskega leta manjkalo samo po enkrat ali dvakrat.

Vozačem v šolo se marsikaj lahko pripeti na poti. Zaradi visokega snega ali poledice lahko zakasni avtobus (vlak, ki je imel pogosto zamudo, zdaj na kamniški progi ne vozi več), pešca ali kolesarja lahko preseneti nenadna ploha, da ne more naprej, pri kolesu se lahko sname veriga, počí guma ali pa je posredi kak nepredviden neroden padec.

Seveda pa s tem ni rečeno, da tisti, ki so morali kdaj pa kdaj zaradi bolezni in drugih upravičenih vzrokov ostati doma, ne zaslužijo prav takega priznanja in pohvale. Mnogi so izostali dalj časa in so zamujeno učno snov morali osvojiti s podvojenim priidnostjo. Njihovo prizadevanje in priidnost večine učencev na gimnaziji zasluži letos posebno pohvalo, ker so se potrudili, da je zavod dosegel tako zavidljiv končni uspeh. Dejstvo, da je od 19 dijakov, ki niso zamudili nobene ure pouka, kar 13 vozačev, pa zasluži poseben pohvalni udarek. V vzgled vsem tistim, ki za vsako malenkost ostajajo doma ali pa se izogibajo šole in »spricajo« pouk.

Gasilsko društvo Duplica ima novo brizgalno

V nedeljo, 31. avgusta, so dupliški gasilci slovesno sprejeli novo gasilsko brizgalno.

Gasilsko društvo Duplica je bilo ustanovljeno 1924. le-

ta. Od takrat naprej uspešno deluje in je med prvimi v reševanju pri raznih požarih v okolici. Prvo gasilsko motorno brizgalno so kupili leta

1927 in jim je služila vse do sedaj.

Nova brizgalna je stala 2.500.000 S din.

Denar so prispevali občani s prostovoljnimi prispevki, Krajevna skupnost Duplica ter bližnja podjetja, med njimi največ tovarna »Stol«, katere direktor tov. Franc Vogrinc je bil tudi pokrovitelj.

Med svečanostjo so bile podeljene diplome in pohvale požrtvovalnim gasilskim delavcem.

V govoru načelnika občinske gasilske zveze smo med drugim slišali, da premalo skrbimo za razvoj gasilstva v občini in nasploh ter da se v to nujno potrebno društvo vlaga premalo denarja. Poudarjeno je bilo, da mora biti gasilec pri opravljanju svoje dolžnosti vsestransko razgledan ter biti tudi dober športnik, kar so prisotni z odobravanjem sprejeli.

Franc Sikošek



Vedno pripravljeni: gasilci PGD Duplica

Končno so tudi Komenčani dočakali dan, ko so po tolikih letih čakanja in ugibanja zastavili lopato za novo štirirazredno osnovno šolo. V prisotnosti številnih občanov, predvsem mladine, je prvo lopato zastavil predsednik kamniške občinske skupščine Vinko Gobec. Res je bil to pomemben dan, kot je dejal predsednik krajevne skupnosti Janko Juhant, za Komenčane tako pomemben, kot je bil pomemben za človeštvo prvi korak človeka, ki je prav tisti dan stopil na luno. Pionirji osnovne šole Moste - Komenda so pripravili ob tej priliki prisrčen program. Ne moremo mimo tega, da ne bi zepisali nekaj verzov pesmice, ki jo je napisala za to priliko prof. Ana Razpotnik, uglasbil pa po narodni Milan Potočnik:

Stoji učilna zdelana, pred dvesto leti zidana, veselje tvoje proč je proč, samevala boš kot nekoč. Veseli bodimo, saj šolo dobimo, želimo le to, da se v jeseni vselimo. Naj zgrajena bo tako, da znanje brez muje v glavo bo šlo . . .

Vse kaže, da se bo ta želja mladim tudi izpolnila. Če bo vse po sreči, bo otvoritev nove šole v Komendi za občinski praznik 27. julija 1970. Kranjsko podjetje Projekt ima rok za dograditev 25. marec 1970. Gradbena in obrtniška dela bodo stala 127 milijonov S din, oprema pa še dodatnih 8 milijonov S din. Denar je v celoti zagotovljen s skladom za razvoj družbenih služb, kamor prispevajo svoj delež podjetja, in krajevnim samoprispevkom, za katerega smo se odločili lani aprila.

-C

Komenda: Temeljni kamen za novo šolo



Prva lopata: čez leto dni bo tu stala nova šola v Komendi

Naš avtobusni promet

Težave potnikov, ki se vozijo z avtobusom

Pred letom je na kamniški železniški progi prenehal voziti potniški vlak. Prevoz vseh potnikov je prevzelo prometno podjetje Ljubljana-transport, ki je postavilo na progo blizu 150 avtobusov na obeh smereh. Vsakih 20 minut je odpeljal iz Ljubljane avtobus proti Kamniku, prav tako pa tudi iz Kamnika v obratni smeri. Izkazalo pa se je, da je ob prometnih konicah potrebnih več avtobusov, da odpeljejo v redu vse delavce, uslužbence in dijake, ki jih je naenkrat sprejel vlak. Med prometnimi konicami pa je bilo število potnikov manjše za toliko avtobusov in bi lahko tudi kateri izostal.

To je upošteval voznik red, ki velja od 1. junija dalje. Na progi Kamnik - Ljubljana vozi sedaj vsak dan 59 avtobusov ali 118 v obeh smereh, vmes pa še v obeh smereh 68 avtobusov za lokalni promet, tako da kaže voznik red za delavnike 186 tekočih števil. Za nedelje in praznike pa je potnikom na voljo 88 direktnih avtobusnih zvez v obeh smereh, vmesnih lokalnih avtobusov pa še 34. Med 8. in 11. uro dopoldne je zdaj izostal po en avtobus na uro, tako da vozijo avtobusi vsakih 30 minut, zato pa je povečano število zvez ob prometnih konicah, ko se potniki vozijo na delo in z dela.

Najhitreje prevozijo razdaljo Kamnik - Ljubljana ti isti avtobusi, ki vozijo naravnost in se izognejo Mengšu ali Domžal. Ti rabijo za pot 40 minut. Avtobus, ki gre skozi Radomlje, npr. št. 126, pa vozi kar 52 minut, oni skozi Komendo, št. 122, pa 59 minut. Od 1. januarja je na progi Kamnik - Ljubljana Ljubljana-Transport zvišal tarifo od 2,90 na 3,10 din (Celjski Izletnik samo 2,80 din!) in sorazmerno tudi na vmesnih postajališčih. Z novim voznim redom so odprli tudi dve novi postajališči v Mengšu pri bencinski črpalki in v Jaršah med Rodico in Preserjem. Vsa večja postajališča so oskrbljena z razumljivimi in preglednimi voznimi redi za delavnike in praznične dni.

To so zdaj glavne značilnosti organizacije prometa med Kamnikom in Ljubljano. Med obema vojnama so ugotovili, da je kamniški vlak dnevno prepeljal največje število potnikov na km v državi. V neki meri bi to veljalo mogoče tudi zdaj za avtobuse. Poglejmo, kako je poskrbljeno za to množico potnikov. Ko so po ukinitvi kamniškega vlaka ves osebni promet prevzeli avtobusi,

pač potniki nimajo nobene izbire in se morajo voziti z avtobusi. V marsikaterem pogledu so na boljšem. Pogoste zveze, več postajališč sredi naselij in hiter prevoz so velike prednosti, ki jih je prinesla preusmeritev prometa na ceste. Potnik izgubi manj časa ne samo na poti do postajališča, pač pa si tudi laže izbere primeren čas za svojo pot in povratek. Res pa je, da mora za to odšteti več denarja za voznino. Tudi delavci, uslužbenci in dijaki morajo plačati večjo mesečno voznino, kot pa so jo na vlaku.

Kljub tako zgoščenemu prometu pa so potniki na avtobusih v marsikaterem pogledu na slabšem kot prej na železnici. Na železniških postajah so urejene čakalnice, pokriti peroni in sanitarije. Pri čakanju na vlak je potnik v zavetju pred mrazom in dežjem. V Kamniku čakajo potniki na avtobus pod napušči bližnjih hiš, na vsej progi do Ljubljane pa ni nikjer urejenega avtobusnega postajališča, če izvzamemo dve čakalni lopi. Na vseh progah vozijo sicer avtobusi po asfaltnem cestišču — zdaj tudi že čez mengšeško polje od Mengša do Rodice — ko pa se ustavijo na postajališču, morajo kreniti na prašno cestišče. Prah puhne v avtobus kot v starih časih, ko še ni bilo asfalta in zavije potnike v zoprno meglo. V deževnem vremenu seveda zagazi avtobus v blato in čeprav so potniki prišli po asfaltu s čistimi čevlji, morajo na postajališču stopiti v blato, da se povzpnejo v vozilo. Pred trgovino v Trzinu zagazi avtobus, ki privozi iz Mengša, v globoko lužo in potniki morajo stopiti v vodo. Prav tako je v Preserju na odcepu proti »Leku«. Čeprav se tu ustavlja večina avtobusov, niso niti z enim zamahom motike poskrbeli za odtok vode in odstranjevanje blata, niti niso uredili hodnika za pešce. Ali je kaj boljše na Duplici in na postajališču Smarca v smeri proti Mengšu? Na Duplici so te dni obložili cestišče z novo asfaltno oblogo, da bi pa na postajališču razširili asfaltni trak za 2 metra, pa seveda nihče ni predvidel. V Trzinu so lani zelo sodobno uredili odsek proti Mengšu, razširili asfaltno cestišče, odstranili reklamni stolp, na postajališču v smeri proti Ljubljani pa so raztegnili asfalt za postanek avtobusov. Niso pa tega napravili na nasprotni strani, tako da mora avtobus ob pristanku zavoziti na prašno cestišče. Za-

kaj je potrebna taka razlika med dvema bližnjima postajališčema? Na Črnučah, na postajališču pri »Rogovilcu«, takorekoč pred vrati Ljubljane, morajo avtobusi na obeh straneh zavoziti naravnost v blatno ali prašno cestišče, ki je neurejeno in nevedno predmestja Ljubljane. Tega so deležni tudi potniki, ki se prevažajo s trolejbusom. V smeri proti Sv. Jakobu pred gostilno pri »Tinčku« pristajajo vozila v blatu in prahu, potem pa še marsikje na manjših postajališčih.

V zimskem času je redko kje poskrbljeno za odstranitev snega. Ob pluzenju ga odrinejo s cestišča na pločnike, odkoder bi ga morali takoj odstraniti. Na to pa je treba včasih čakati po cele tedne, najdalj menda na postajališču pri »Lovcu« v Mengšu.

V Domžalah gradijo novo pokrito avtobusno postajališče, ki bo sodobno urejeno, kot se za napredujoče mesto spodobi. Za izvedbo načrta so morali žrtvovati dve hiši. To bo prvo urejeno avtobusno postajališče na progi Ljubljana - Kamnik. Seveda pa je tudi promet v Domžalah tako velik, da opravičuje take izdatke. Čudno pa je, da istočasno ne poskrbijo, da bi med Domžalami in Trzinom, tam nekje v bližini bencinske črpalke, uredili vsaj pogojno postajališče. Potniki s tega gosto naseljenega območja morajo 20 min peščati do mestnega središča, kjer je avtobusna postaja. V Kamniku imajo tri postajališča, v Mengšu tudi tri, v Domžalah pa za vse obsežno območje samo eno.

Po enem letu osredotočenja potniškega prometa na cestišča niso niti v kamniški niti v domžalski občini pokazali dobre volje, da bi avtobusna postajališča oskrbeli vsaj z asfaltnimi cestišči, če že ne s čakalnimi lopami. Zaradi prahu in blata! To je najmanj, kar bi morali napraviti. Ali bodo res potniki še naprej tako zapostavljeni? Morda je pretiran izgovor, da o tem odločajo tisti, ki se vozijo z lastnimi vozili in ne vidijo težav in nejevolje potnikov, ki se morajo posluževati avtobusa. Toda potniki so upravičeni, da to zahtevajo. Ne samo v smeri proti Ljubljani, ampak tudi proti Stahovici in Tuhinjski dolini. Ali tudi prometno podjetje ne more najti skupnega jezika z vsemi, ki soodločajo in (ne)skrbijo za ureditev postajališč na eni najbolj prometnih zvez v ljubljanskem okolišču? Čas bi bil, da se o tem začnejo vsaj razgovarjati in razpravljati.

Sklad za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča na območju občine Kamnik na podlagi odloka o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča na območju občine Kamnik in po sklepu upravnega odbora sklada razpisuje

Javni natečaj

za oddajo urejenih stavbnih zemljišč v zazidalnem okolišču Bakovnik v Kamniku za gradnjo ene (1) visokopritlične družinske stanovanjske hiše ter šestindvajset (26) atrijskih družinskih stanovanjskih hiš.

Zazidalni okolišč se komunalno ureja in bodo investitorjem omogočeni priključki na vse osnovne komunalne naprave.

Pogoji natečaja, ki obsegajo izključno ceno za razpisano stavbno zemljišče, rok za začetek in dokončanje gradnje ter uskladitev gradnje z zazidalnim načrtom, lokacijskim in gradbenim dovoljenjem ter odobrenim glavnim projektom, so objavljeni na vseh oglasnih deskah skupščine občine Kamnik. Dokumentacija pa je na razpolago pri oddelku za gospodarstvo in finance skupščine občine Kamnik, soba št. 35/II in št. 36/II.

Udeleženci natečaja lahko vložijo ponudbe do 25/9-1969 pri navedenem oddelku v istih prostorih.

Udeleženci natečaja, ki bodo izbrani kot najugodnejši ponudniki, bodo lahko dvignili glavni projekt in lokacijsko dokumentacijo takoj, ko jim bo vročena odločba o izbiri.

Kolektiv podjetja »Novoprem« Domžale obvešča javnost, predvsem pa mizarje in druge predelovalce lesa, da smo odprli v Homcu poleg mlina Zito trgovino z lesom.

Na zalogi imamo: rezan les, vse vrste furnirjev, iveric, panelnih plošč, ultrapasa, parketa, oken, rolet in drugega materiala.

Trgovina posluje vsak delovni dan od 7—14 ure.

Velika izbira, konkurenčne cene!

Obiščite nas v naši trgovini in z nakupom boste zadovoljni.

Iz naših krajev

360 GOVEJIH ZREZKOV ZASTONJ

Mesna industrija iz Križevcev je opustila svojo trgovino s svežim mesom in suhomesnatimi izdelki v Kidričevi ulici že s 1. avgustom. Vsakodnevna preskrba prodajalne s svežim mesom iz oddaljenih Križevcev se ni obnesla. Njihov trgovski lokal je odkupila Kočna. Priznati pa moramo, da so bili prodajalci iz Križevcev zelo uslužni in postrežljivi. V septembru je kamniško podjetje MESO opustilo prodajo mesa v Podgorškovi mesnici na trgu in odprlo najsoodobnejše urejeno mesnico v Maistrovi ulici 6. Prvi dan je vsak kupec dobil povrh strojček, da ga pred uporabo doma ni treba več obdelovati in tolči. Prvi dan je bilo 360 kupcev in razdelili so prav toliko zrezkov. Podgorškov lokal na trgu je lastnik začel preurejati in bo v njem odprl zasebno mesnico.

DOVOLJ KROMPIRJA

Krompir je letos dobro obrodil in vsak tržni dan ga pridevalci pripeljejo na trg več voz. Prodajajo ga po 0,60 din kg, medtem ko je v trgovini 0,90, pri Prehrani na Trgu talcev pa celo 1,11 din. Žal so shrambe v naših blokovskih stanovanjih povečini tako utesnjen, da stanovalci ne morejo uskladičiti letnih zalog kuriva in živil.

PRESKRBA S SADJEM

Kamnik je že od poletja sem dobro poskrbljen s sadjem. Zasebni prodajalci so z lastnimi avtomobili pripeljali na trg vedno dovolj zgodnjega sadja, pa tudi paradiznika in drugih povrtnin. Pa ne samo ob tržnih dneh, tudi med tednom je vedno dovolj prodajalcev, ki se vtaborijo kar pred vhodom tovarn, pred združenim skladiščem ali pred cerkvijo. Prodajalci grozdja in lubenic iz Makedonije pa so zdaj stalno na tržni stojnici.

Srečanje odbornikov sindikalnih organizacij občin Kamnik in Slovenske Konjice v Kamniku

Slov. Konjice, dne 11. 7. 1969.

»Ceprav nas je slabo vreme nekoliko oviralo, mi ni žal, da sem se udeležil strokovne ekskurzije v Kamnik. Tam smo videli mnogo novih stvari in slišali, kaj in kako delajo delovni ljudje v Kamniški občini ter v posameznih delovnih organizacijah. Teka srečanja so za nas in naše delo lahko samo koristna ter jih bomo morali tudi v bodoče še večkrat prirediti.«

Take in podobne besede lahko slišimo te dni od udeležencev strokovne ekskurzije vodilnih sindikalnih delavcev konjiške občine, ki so jo v torek, dne 8. julija, izvedli na območju občinskega sindikalnega sveta Kamnik. Poleg članov plenuma so se je udeležili tudi mnogi člani izvršnih odborov sindikalnih organizacij, z njimi pa sta bila še predsednik občinske skupščine tov. Jančič Cveto in predsednik izvršnega odbora občinske konference SZDL tov. Franjo Marošek.

Zgodnje jutranje ure na dan, ki je bil določen za obisk, niso obetale nič kaj posebnega, saj je liko kot iz škafa, vendar slabo vreme ni moglo preprečiti konjiškim sindikalnim delavcem, da ne bi odšli na pot. Ves dan jih je spremljalo zelo prijetno razpoloženje, še celo takrat, ko so si po mokri travi ogledovali nasade naravnega parka v Volčjem potoku.

Sicer pa je prav, da gremo kar po vrsti, kaj smo videli in doživeli ter o čem smo se pogovarjali z voditelji sindikalnih svetov ter obema županoma. Najprej je treba zapisati, da imata konjiška in kamniška občina precej skupnega. V velikosti in številu prebivalcev ni bistvene razlike, ena in druga imata precej razvito lesno, kovinsko in usnjarsko industrijo, precej

o mnogih drugih zadevah. Morda se je prav pri tem videlo, da živa beseda in ogled neposrednega dogajanja lahko koristita mnogo več kot ne vem koliko napisanih strani različnih poročil. Razgovor je pokazal, da resnično ni receptov za urejanje številnih, na videz enakih družbenih in gospodarskih zadev, saj je pri tem treba upoštevati mnoge okoliščine, ki v nekoliko drugačnih pogojih narekujejo tudi drugačne rešitve. Tako se je na pr. na konjiškem lesno-industrijskem podjetju »LIP« zelo uveljavilo decentralizirano samoupravljanje s precejšnjo materialno osnovo na posameznih, teritorialno sicer ločenih in tehnološko močno zaokroženih obratih, na drugi strani po v sorodnem kamniškem podjetju »STOL« ugotavljajo, da je centralizirani sistem samoupravljanja za njihove razmere mnogo ugodnejši. Če bi v enem ali v drugem podjetju uvedli nasprotni sistem samoupravljanja od sedanjega, bi bili poslovni in drugi rezultati brez dvoma precej slabši.

Zadnji del ekskurzije je bil namenjen ogledu Velike planine, kjer je Konjičane predstavnik ustreznega zavoda seznanil z njenim nadaljnjim razvojem. Tistim, ki so bili »odgovorni« za vreme, se je v popoldanskih urah posrečilo, da so najprej pregnali

spređaj pa so Kamničani glede turizma, dobrih cest in kar je še posebne važnosti, v številu zaposlenih in v narodnem dohodku na prebivalca. Prav ti momenti so vodili oba občinska sveta, da bi se nekoliko približe seznanili o svojem delu in problemih. Moram reči, da so nas v obeh podjetjih, ki smo ju obiskali, to je v »STOLU« in v »TITANU« sprejeli z veliko pozornostjo ter nam pokazali svoje proizvodne obrate. »Saj nimamo kaj skrivati, celo radi vidimo, če lahko vsaj manjšemu delu potrošnikov pokažemo, kako delamo stole in pisarniško pohištvo, ker se bodo verjetno hitreje odločili za nakup naših izdelkov.« nam je povedal direktor podjetja »STOL« medtem, ko nas je vodil po proizvodnih obratih. »Tisti, ki ste iz konjiške lesne industrije, me kar vprašajte, kar vas zanima,« je še dodal članom sindikalne organizacije »LIP« iz Slov. Konjic. Na podoben način so sprejeli udeležence ekskurzije tudi v podjetju »TITAN«, kamor so odšli večinoma kovinarji in iz sorodnih dejavnosti. Pri razgovorih, ki smo jih imeli v obeh navedenih podjetjih, so poleg predstavnikov občinskega sindikalnega sveta in sindikalne organizacije sodelovali tudi vodilni delavci iz uprave, člani organov upravljanja in sekretar OO ZKS. Brez vnaprejšnjega določenega dnevnega reda smo si v času, ki nam je bil glede na druge obveznosti odmerjen razmeroma kratko, izmenjali mnogo misli o samoupravljanju, izobraževanju, delovanju političnih organizacij, usposabljanju delavcev, ustvarjanju ter delitvi dohodka in nagrajevanju, proizvodnih problemih, o sodelovanju z občino in še

o mnogih drugih zadevah. Morda se je prav pri tem videlo, da živa beseda in ogled neposrednega dogajanja lahko koristita mnogo več kot ne vem koliko napisanih strani različnih poročil. Razgovor je pokazal, da resnično ni receptov za urejanje številnih, na videz enakih družbenih in gospodarskih zadev, saj je pri tem treba upoštevati mnoge okoliščine, ki v nekoliko drugačnih pogojih narekujejo tudi drugačne rešitve. Tako se je na pr. na konjiškem lesno-industrijskem podjetju »LIP« zelo uveljavilo decentralizirano samoupravljanje s precejšnjo materialno osnovo na posameznih, teritorialno sicer ločenih in tehnološko močno zaokroženih obratih, na drugi strani po v sorodnem kamniškem podjetju »STOL« ugotavljajo, da je centralizirani sistem samoupravljanja za njihove razmere mnogo ugodnejši. Če bi v enem ali v drugem podjetju uvedli nasprotni sistem samoupravljanja od sedanjega, bi bili poslovni in drugi rezultati brez dvoma precej slabši.

Zadnji del ekskurzije je bil namenjen ogledu Velike planine, kjer je Konjičane predstavnik ustreznega zavoda seznanil z njenim nadaljnjim razvojem. Tistim, ki so bili »odgovorni« za vreme, se je v popoldanskih urah posrečilo, da so najprej pregnali

dež, kasneje pa še meglo z vrhov, ki obkrožajo Veliko planino, da jih je obsijalo poletno sonce. »To je res eden naših najlepših krajev širom slovenske domovine«, je dejal vsak udeleženec ekskurzije, od katerih so bili mnogi prvič v tem predelu. Upravičeno je pričakovati, da se bodo v te hribe podali takoj, ko jim bo zopet dana priložnost.

Ob koncu sta prišla do besede tudi oba župana, ki sta prisotnim razložila sedanje stanje, probleme in smeri nadaljnjega napredka obeh občin na vseh področjih od gospodarstva do družbenih služb. Seveda so Konjičani to priložnost izrabili tudi za pova-

bilo kamniškimi kolegom, da obiščejo njihovo občino. »Prav gotovo bomo prišli in sicer takrat, ko bo pri vas zrelo grozdje in boste imeli v sodih vaše kmetijske zadruge že nekaj novega mošta. Veste, pri nas vinogradov nimamo in nas tovrstna »proizvodnja« toliko bolj zanima«, so ob slovesu v Kamniški Bistrici dejali Kamničani, ki bodo prišli v Slov. Konjice skupaj s svojim županom proti koncu septembra ali v začetku oktobra in tam nadaljevali že začete razgovore. Osebnosti so vsekakor zelo pomembna oblika dela v sindikatih in jih je treba še bolj krepiti.

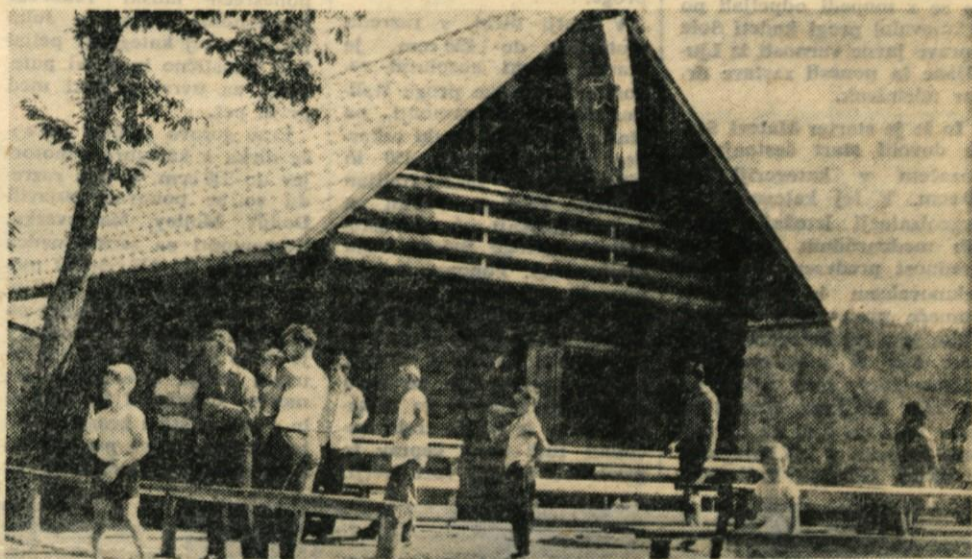
Vinko Langerhoič

Gorenjski aktivisti v Železnikih

Druženopolitične organizacije sedmih gorenjskih občin so dale pobudo za srečanje medvojnih in povojnih aktivistov in družbenih delavcev Gorenjske. Letos je bilo prvo srečanje 7. septembra v Železnikih v Selški dolini. Pred več kot 3000 zbranimi je govoril podpredsednik izvršnega sveta SR Slovenije Vinko Hafner o pomenu in vlogi družbenega delavca danes.

Iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij naše občine se je srečanja udeležilo okrog 300 ljudi, ki so se odpeljali s petimi avtobusi in več osebnimi avtomobili. Srečanje nekdanjih aktivistov je minilo v zelo veselem razpoloženju. Dogovorili so se tudi, da bo prihodnje srečanje leta 1970 v Bohinju. Vsako leto naj bi se namreč srečali v drugi občini.

-c



Lovski dom LD Kamnik v Palovčah

Kamniški lovci imajo svoj dom

Tudi naši lovci so letos dali lep prispevek k praznovanju občinskega praznika. V Palovčah so zgradili lep lovski dom, na katerega bi bila sleherni lovska družina lahko ponosna.

Otvoritvi je botroval Stane Simšič, direktor tovarne usnja in poslanec gospodarskega zbora. Prizadevni člani lovske družine Kamnik

pod vodstvom predsednika Grzinčiča so pri gradnji doma, ki je v glavnem lesen, opravili preko 3000 delovnih ur. Svoj delež pa so prispevala tudi nekatera kamniška podjetja kot tovarna usnja, gozdno gospodarstvo in drugi. Dom ima poleg večjega dnevnega prostora manjšo kuhinjo in prostor za 10 ležišč. Po grobi oceni je vred-

nost objekta najmanj 8 milijonov S din.

50-članska družina kamniških lovcev je torej dobila svoj domek, kamor bo rad zašel tudi marsikateri turist, saj stoji na vzpetini med palovškimi gozdovi, od koder je čudovit razgled na venec Kamniških Alp. K velikemu uspehu prizadevnim lovcem naše iskrene čestitke.

Prenovljen obrat v Tovarni usnja

V okviru praznovanja občinskega praznika so slovesno odprli prenovljen obrat kamniške tovarne usnja. Novi obrat, ki predeluje svinjske kože po kromovem postopku, je veljal 1,2 milijona dinarjev. Denar so prihranili sami, delno pa jim je priskočila na pomoč banka.

V prvem polletju letos so izvozili za 850 tisoč ameriških dolarjev usnja, kar je za 70 odstotkov več kot v enakem času lani. Na zahodna tržišča prodajo polovico celotne proizvodnje, najbolj cenjeni izdelki pa so oblačilni in obutveni velur ter boks usnje. Ob koncu julija so slavili še en praznik, izvozili so za milijon ameriških dolarjev usnja.

Novi kromov obrat je velika pridobitev za podjetje, saj bodo v njem povečali proizvodnjo in, kar je najvažnejše, usnje bo še kvalitetnejše. Stroje so kupili v tujini, del opreme pa jim je izdelal konjiški Kostroj. Stroj za sušenje usnja, ki so ga kupili v Italiji, v eni minuti posuši usnje. Prej so za ta postopek porabili dan ali dva.

Hkrati z novim obratom so opremili tudi laboratorij, ki jih je stal 200.000 dinarjev. V njem preizkušajo postopke strojenja in barvanja usnja.

Otvoritev novega obrata tovarne usnja je šele začetek rekonstrukcije proizvodnega postopka, saj bodo do konca letošnjega leta vložili in izgradnjo skladišč okoli 6 milijonov dinarjev.

T. J.

Brez rekordov tudi tokrat ni šlo

Dolga karavana dirkačev, ki kot nomadi potujejo vse leto po vsem svetu, se je 22. junija ustavila v Kamniku na velikih mednarodnih dirkah za nagrado Kamnika 69. Na 2 km dolgi tekmovalni stezi se je v soboto na uradnem treningu in v nedeljo na glavni dirki pomerilo in pokazalo svojo spretnost in hitrost motorjev preko 90 junakov na jeklenih konjičkih iz trinajstih držav. Ob tekmovalni stezi so na drogovih plapolale zastave Avstrije, Italije, Zahodne Nemčije, Češkoslovaške, Svice, Velike Britanije, Danske, Francije, Švedske, Nove Zelandije, Avstralije, Kalifornije in seveda Jugoslavije. Ze sobotni uradni trening, na katerem so tekmovalci morali prevoziti vsaj polovico predpisanih krogov in si s tem ogledati progo, je dokazal, da ni dvomiti o porušenju dosedanjega absolutnega rekorda kamniške proge, ki ga je imel Italijan Angelo Bergamonti na patonu. Ze na treningu so bili namreč porušeni vsi kategorijski rekordi in prav tako rekord proge. Na treningu je bil ponovno najhitrejši lanski rekorder Bergamonti, ki je najhitrejši krog prevozil v 0,1,02 minuti s povprečno hitrostjo 116,128 km/h.

Ko je predsednik organizacijskega komiteja in predsednik občinske skupščine Kamnik Vinko Gobec pozdravil gledalce, goste in tekmovalce, so se z mopedi odpeljali po tekmovalni progi kadeti Šole uprave javne varnosti iz Ljubljane in ponesli zastave držav udeleženk.

In že je starter Matevž Stefe dovolil start šestnajstim vozačem v kategoriji do 50 cm. V tej kategoriji so organizatorji letošnjih drugih mednarodnih dirk dali prednost predvsem domačim tekmovalcem in motorjem domače proizvodnje Tomos. Tako je v tej kategoriji startalo kar 11 jugoslovanskih tekmovalcev, med njimi pa ni bilo Adrijana Bernetiča, prav tako pa tudi ne največjega favorita v tej kategoriji Italijana Gilberta Parlottija.

Oba sta imela namreč že pripravljene Tomosove motorje GP za dirko na Nizozemskem. Tako je ostal edini favorit le domačin Janko Stefe, ki pa ne vozi več za Tomosovo ekipo na GP stroju, ampak mu je tovarna dala v uporabo Tomos D-6S.

Stefe je v tej kategoriji prepričljivo zmagal, čeprav mu je največji nasprotnik Švicar Denzler na Kreidlerju močno sledil. V devetem krogu pa je Janko precej povečal svojo prednost pred njim in drugimi zasledovalci in tako zmagal ter dosegel tudi nov kategorijski rekord s povprečno hitrostjo v najhitrejšem krogu 92,072 km/h. Drugi je bil Denzler, medtem ko je na tretjem mestu pristal Tone Kralj, ki se je vseh petnajst krogov »vozil« sam.

V kategoriji do 350 cmm je bilo na startu 13 tekmovalcev iz 9 držav. Tu sta se za prestiž že na treningu borila Italijan Gilberto Milani na Aermachiju in pegasti Novozelanec Ginger Molloy, ki je bil lani kar v treh kategorijah med prvo petorko v svetovni lestvici. V nedeljo je v prvem krogu povedel Molloy, vendar se mu Milani ni pustil in je nato vodil vseh ostalih 19 krogov. Kakor prejšnji dan na treningu, tako mu je tudi tokrat uspelo premagati 23-letnega Novozelanca na Bultacu TSS. S hitrostjo 116,128 km/h je dosegel nov rekord kamniške proge.

V tretji dirki, v razredu motorjev do 250 ccm, je startal lanski absolutni rekorder kamniške proge Italijan Angelo Bergamonti, na startu je bil še lanski rekorder v razredu do 350 in 250 ccm prav tako Italijan Gilberto Parlotti, startal pa je tudi letošnji rekorder škofjeloške proge Švicar Gula Marsovszky. Ponovno so se pognali v borbo za prvo mesto Bergamonti, Molloy, Gilbert Milani, in Avstrijec Hans ing. Kriwanek. Vsekakor dovolj močna konkurenca za prvo mesto. Bergamonti je dokazal, da je še vedno treba računati tudi nanj, čeprav je prvih šest krogov vozil tretji.

V prvem krogu je povedel Parlotti, Milani pa je vodil naslednjih pet krogov. Molloy se je v desetem krogu prebil na tretje mesto in ga obdržal do konca dirke. V osmem krogu se je na prvo mesto prebil še enkrat Parlotti, vendar ga je takoj v poslednjem krogu prehitel Bergamonti in obdržal prvo mesto do konca.

Bergamonti je s svojo držno in hitro vožnjo dosegel nov kategorijski rekord, ko je najhitrejši krog prevozil v 1,03,4 min., s povprečno hitrostjo 112,851 km/h.

Spet so bili na vrsti nekoliko lažji motorji, t. j. motorji razreda do 125 ccm. Preko startne črte se je pognalo 11 tekmovalcev iz osmih držav. Avstrijski inž. Hans Kriwanek je ponovno dokazal presenetljivo hitrost stroja Rotax in svojo spretnost in brez težav osvojil prvo mesto in izboljšal svoj lanski kategorijski rekord. Najhitrejši krog je prevozil v 1,05,0 min., s povprečno hitrostjo 110,769 km/h.

Zanimivo je bilo gledati tudi ogorčeno borbo za tretje in četrto mesto med Jankom Štefetom in Avstrijcem Walterjem Scheimannom. Janko, ki je vozil na novem aermachiju, je bil na tretjem mestu devet krogov, v zadnjih krogih pa mu je zmanjkalo sape in zadovoljiti se je moral s četrtnim mestom. V tej kategoriji se je precej hudo ponesrečil lanski rekorder Bergamonti, dočim je John Dodds v tej kategoriji peljal bolj turistično in se ni potegoval za uvrstitev niti med prvih pet.

Prav gotovo je bila najlepša dirka s kategorijo motorjev do 500 ccm. V tem razredu so se ponovno pojavili Dodds, Molloy, Marsovszky, Bergamonti pa zaradi padca v razredu do 125 ccm ni mogel nastopiti. Povedel je Ginger Molloy, takoj za njim pa je vozil Dodds. Marsovszky je slabo startal in je bil v četrtem krogu šele na petem mestu. Povečeval je tempo in v šestnajstem krogu prehitel Doddsa in se prerinil na drugo mesto. Dodds se je

vdal v usodo, da obstane na tretjem mestu, vsekakor pa ni hotel izgubiti prvega mesta Novozelancem. Gula je bolj in bolj privijal plin, v zadnjem krogu je bil še vedno na drugem mestu. Vsem gledalcem se je zdelo neurešljivo, da bi bil Gula zmagovalec. Od ovinka do ciljne črte sta Ginger in Gula vozila vstric, v finišu pa mu je Gula za dolžino kolesa odzvel zmagovalec. Marsovszky je s svojo izredno vožnjo dosegel tudi enak čas, ki ga je na uradnem treningu dosegel Bergamonti in v kategoriji do 350 ccm Milani. Tako je z istim časom postal sorekorder kamniške tekmovalne proge. Nagrado 3000 dln sta si Milanij in Marsovszky morala razdeliti.

V dirki prikolic je sodelovalo osem parov, med njimi je bil najuspešnejši par Müller-Bucheker iz Zahodne Nemčije, ki je vodil vseh dvajset krogov.

In kaj naj povemo o organizatorju letošnjih mednarodnih dirk v Kamniku? Organizacijskemu komiteju letošnjih dirk gre vsekakor priznanje, saj je poskrbel za vse najmanjše podrobnosti, ki so potrebne ob tako veliki prireditvi. Poskrbel je, da so se na kamniški progi pomerili res najboljši junaki jeklenih konjičkov, čeprav izbira med trikrat več prijavljenimi ni bila lahka. S tem je zadovoljil tako gledalce kot tekmovalce. Lahko mu samo čestitamo.

T. S.

Uspeh kamniških športnikov

14. avgusta je bilo v Sentjurju pri Celju medobčinsko športno srečanje. V petih disciplinah so se pomerile ekipe Sentjurja, Domžale in Kamnika.

V dopoldanskem delu športnega tekmovanja so se pomerili šahisti in strelci z zračno in malokalibrsko puško. Naši tekmovalci so na teh disciplinah pokazali izredno pripravljenost, saj so osvojili šahisti in strelci z malokalibrsko puško prvo mesto, dočim so strelci z zračno puško osvojili drugo mesto. S streljanjem z MK in zračno puško se je najbolj izkazal tov. Klemenc Janez, saj je s svojimi rezultati močno odstopal od ostalih tekmovalcev. V popoldanskem delu tekmovanja so se pomerili nogometaši in osvojili drugo mesto. Tekme so bile izredno zanimive, navdušile so številne gledalce.

Peta disciplina, ki naj bi odločala o končnem zmagovalcu, se je odvijala v živčni napetosti navijačev iz Sentjurja in Kamnika. Tek na 2000 m po ulicah Sentjurja

se je začel z veliko negotovostjo prav vseh tekmovalcev. Prvi je prišel v vodstvo dokaj znani atlet celjskega »Kladivarja«, za njim pa so v strnjeni koloni tekli še ostali tekači, med njimi kar pet mladih Kamničanov. Pot, po kateri so tekli tekači, je bila zelo težka in naporna. Nekaj tekmovalcev ni vzdržalo takega tempa, kakršnega je diktiral Vipotnik in kasneje Vengust Franc, tekač iz Kamnika — član Olimpije. V dramatičnem finišu je slednji premagal Vipotnika in s tem osvojil prvo mesto, kar je zadostovalo za osvojitve počala.

Rezultati:

Sah: 1. Kamnik, 2. Sentjur, 3. Domžale

Streljanje:

z zračno puško: 1. Sentjur, 2. Kamnik, 3. Domžale
z MK puško: 1. Kamnik, 2. Sentjur, 3. Domžale

Nogomet:

1. Sentjur, 2. Kamnik, 3. Domžale

Tek:

1. Kamnik, 2. in 3. Sentjur

Po točkovnem sistemu:

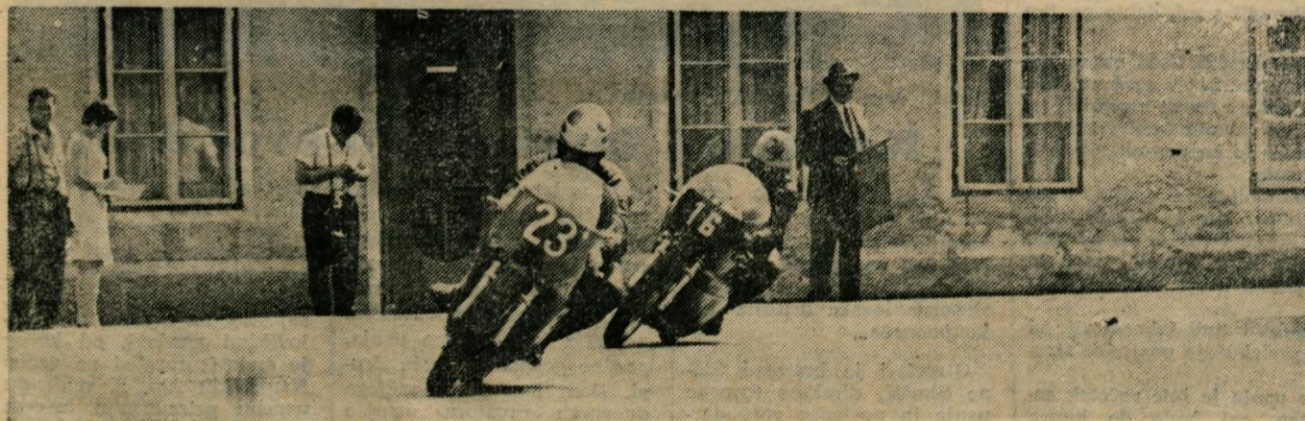
3 točke za osvojitve prvega mesta
2 točki za osvojitve drugega mesta
1 točka za osvojitve tretjega mesta

Kamnik in Sentjur sta tako osvojila 13 točk, Domžale 4 točke. Ker je Kamnik osvojil več prvih mest, mu je pripadel pokal v trajno last.

To tekmovanje je organizirala občinska konferenca ZMS Sentjur pri Celju, v okviru občinskega praznika občine Sentjur.

Naslednje tako tekmovanje bo prihodnje leto v Kamniku.

Rems Franc



Boj dveh rojakov Italijana Gilberta Milanija (23) in Gilberta Parlottija (16) v kategoriji 250 cm. Milaniju je nagajal motor, Parlottija pa je prehitel Bergamonti



Rokomet: Kamničani, prvaki Gorenjske

Rokomet Mladinsko prvenstvo Gorenjske

V Kamniku je bilo 8. junija 1969 rokometno prvenstvo Gorenjske za mladince. Čeprav je rokometni kolektiv v Kamniku še zelo mlad, so vseeno prevzeli organizacijo mladinskega prvenstva. Na igrišču smo videli šest ekip, ki so se v športni borbi potegovala za naslov prvaka Gorenjske.

Ze srečanja v predtekmovanju so pokazala, da sta ekipi Križ in Škofja Loka precej slabši od ostalih ekip. Bolj se je tekmovanje bližalo finalu, bolj smo uživali v igri mladih rokometišev. Kmalu je bilo jasno, da edino Kranj in Kamnik lahko konkurirata za naslov prvaka. V final-

ni tekmi za prvo mesto sta se res pomerili prvi dve ekipi. Tekma, ki je bila na visoki kvalitetni ravni, je navdušila maloštevilne gledalce. Tehnično znanje mladih Kamničanov je bilo izredno in tako lahko od njih pričakujemo še večjih uspehov.

Poglejmo si rezultate in vrstni red:

Predtekmovanje po skupinah: 1. skupina

Kranj : Sešir	24:4	(12:0)
Sava : Sešir	10:9	(3:6)
Kranj : Sava	16:10	(6:4)

2. skupina:

Kamnik : Križe	17:3	(7:2)
Kamnik : Selca	11:3	(5:1)
Selca : Križe	13:6	(4:1)

Finale:

Križe : Sešir	15:4	(8:3)
Selca : Sava	10:9	(6:7)
Kamnik : Kranj	21:10	(12:4)

Vrstni red:

1. Kamnik
2. Kranj
3. Selca
4. Sava (Kranj)
5. Križe
6. Sešir (Škofja Loka)

Na koncu samo še iskrene čestitke vsem, ki so si s svojo igro, vsi za enega, eden za vse, pridobili tako prijeten naslov. Čestitke veljajo tudi prizadevnim organizatorjem, ki so svoje delo opravili skoraj brezhibno.

-en

NAJDIRTELJA ženske zapadne ure, izgubljena v nedeljo 14. septembra na TOMBOLI v Kamniku prosim, da jo proti nagradi vrne UREDNISTVU OBCANA, Kamnik, Ljubljanska 1 (Zdravstveni dom)

GORSEK Marija
Kamnik, Kranjska 2

Iščem opremljeno sobo po možnosti s posebnim vodom. Plača po dogovoru. Ponudbe na telefon 83-349 od 10.—12. ure

Hrano in stanovanje dam mlajši upokojenki ali delavki, ki bi pazila na dva otoka v starosti dveh let in šest mesecev. Sitar, Vrhpolje 25, Kamnik

KAMNISKI OBCAN — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik France Svetelj. — Izhaja enkrat mesečno — Uredništvo in uprava: Delavska univerza, Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom). Tiska CP Gorenjski tisk v Kranju

Realna želja: prvo mesto

Se vedno so nam v spominu tekme v preteklem tekmovalnem obdobju, v katerem smo dosegli svoj dosežni največji uspeh, in že je pred nami novo prvenstvo, nove naloge. Ze lansko tekmovalno sezono smo pričakali z nekaterimi izkušnjami in pa skrbno pripravo. Toda na letošnji start se pripravljamo še bolj temeljito in to pod vodstvom novega trenerja Igorja Stupniška, ki pa se žal zaradi prezaposlenosti še ne more popolnoma posvetiti naši ekipi. Čeprav je igralec in obenem tudi trener ekipe Medvod, ki nastopa v republiški ligi, vseeno dvakrat tedensko vadi tudi nas. Z našo tehniko je zelo zadovo-

ljen, manjka nam samo še kondicija in pa precej taktičnih variant, s katerimi se da premagati tudi močnejše nasprotnike. Bolj kot napadu se je posvetil obrambni igri naše ekipe. To se mu je deloma že posrečilo, kajti v letošnji prvi prvenstveni tekmi, ko smo igrali proti ekipi iz Besnice, smo v prvem polčasu, ko je bila na terenu res najboljša ekipa, prejeli samo 1 (en) gol iz igre in dva iz sedmerca. Z vestnim trenin- gom si bomo to lahko še izboljšali pa tudi v vratih bomo imeli dosedaj najboljšega vratarja, ki se je pravkar vrnil z odsluženja vojaškega roka.

Kakor kaže, bomo letos

lahko s prizadevnostjo na treningih in tekmah osvojili celo prvo mesto in si s tem pridobili pravico nastopa v višji ligi. Seveda pa vabimo gledalce, da nam s pravim športnim bodrenjem pomagajo do tega naslova.

Ravno takšno pozornost kakor I. ekipi posvečamo tudi II. moštvo, saj so v njem skoraj sami pionirji, ki bodo morali nekoč zamenjati starejše tovariše. Kako močno zaledaje imamo, naj pove podatek, da so prav igralci te mlade ekipe postali mladinski prvaki Gorenjske.

Poleg moških pa smo v letošnjem letu ustanovili tudi žensko vrsto, ki bo nastopala v ljubljanski conski roko-

metni ligi. Za začetek te mlade ekipe bo že uspeh, če ne bodo na zadnjih treh mestih. Zal se je tik pred prvimi prvenstvenimi borbami poškodovala najboljša igralca, tako da ne bo mogla v jesenskem delu pomagati soigralkam.

Za konec naj se še zahvalim tovarni Stol, ki nam je obljubila materialno pomoč, mi pa bomo na Duplici začeli vzgajati nov rod rokometišev in upam, da bomo kmalu lahko slišali tudi o njih.

Rezultati prvih prvenstvenih tekem:

Kamnik : Besnica

37:9 (19:3)

Sava : Kamnik

20:30 (9:13)

Storžič : Kamnik-3

20:30 (10:14)

Opozoril bi rad še na problem, ki ga je treba čimprej rešiti, če hočemo, da bo kvaliteta rokometu v Kamniku še vedno v vzponu. Nujno potrebujemo igrišče, ki ga bomo imeli vedno na razpolago vsaj od 17. ure dalje. Nikakor ne razumem, da se je za izgradnjo nogometnega igrišča našlo 25 milijonov, za rokomet pa ne najdemo niti dinarja. Sicer so nam obljubili igrišče na stadionu, v kar pa močno dvomim. Kaj ne bi bilo pomembnejše, da se igrišče zgradi pri osnovni šoli Frana Albrehta, ki bo obenem služilo tudi osnovni šoli? S tem bi rešili dva problema naenkrat. Druga, ravno tako sprejemljiva možnost, pa je igrišče ob osnovni šoli na Duplici, kjer bi tovarna Stol nudila precejšnjo pomoč. Obračam se na odgovorne ljudi na občini s prošnjo, da premislijo o teh možnostih in tudi ukrepajo. Upam si trditi, da ni daleč čas, ko bo rokomet eden izmed prvih športov v Kamniku.

Naslednji mesec se bo začela občinska liga v rokometu. Ekipa, ki namerava sodelovati, naj pošljejo prijavo do 5. oktobra na Rokometni klub Kamnik. -en



Z gostovanja nemških nogometašev iz Gladbecka v Kamniku

Tudi stari nogometaši tekmujejo

Starejši kamniški nogometaši so julija gostili nogometaše kluba GLADBECK E. V. iz istoimenskega mesta v zvezni republiki Nemčiji. Vsi igralci so bili starejši od 30 let, vendar, po igri sodeč, kvaliteta nogometa ni nič zadržala za nastopi mlajših igralcev.

V prvi tekmi so zmagali domačini z rezultatom 4:1 (1:0), v drugi pa so bili uspe-

šnejši gostje in premagali domačine z rezultatom 2:1 (2:0). Za stare igralce Kamnika so bili uspešni Urh M., Urh B., Matjan J., Koželj A. in Lavrič J. Čeprav na igrišču na Duplici ni bilo veliko gledalcev, so bili vsi s prikazano igro zadovoljni.

Nogometaši GLADBECK E. V. so prišli v Kamnik s posredovanjem Heinza Lebitza, ki je stalni gost v Kamniku

ter aktivni igralec nemškega kluba. Ob gostovanju v Sloveniji so kamniške nogometaše povabili, naj prihodnje leto sodelujejo na turnirju, ki ga bo nogometni klub GLADBECK E. V. priredil ob 60-letnici obstoja društva. Seveda bodo na turnirju sodelovale le enajstotice starejših igralcev ali »Old boys« ekipe, kot jih imenujejo športniki.



Dan narodne noše: vodje skupin je sprejel tudi predsednik občinske skupščine Vinko Gobec

Srečanje izseljencev v Kamniški Bistrici

Na srečanju, ki ga vsako leto pripravi izseljencem kamniška podružnica SIM, je bilo tudi letos zelo veselo. Pozdravi rojakov, pesmi, licitiranje srca in poskočne polke so se vrstile pozno v noč. Tudi »povštertanca« ni manjkalo. Zato so poskrbele tudi brhke in poskočne plesalke folklorne skupine iz Stranj.



Slovo od sošolke

Ko se je 8-letna Danijela Kramar iz Kamnika učenka prvega razreda osnovne šole Toma Brejca, konec junija poslovila od šolskih klopi, nihče ni pričakoval, da se bo od svojih sošolcev poslovila za vedno.

Sredi avgusta se je Danijela vračala s prijetnih počitnic v rojstnem kraju svoje matere. Ob dolgi poti z vlakom jo je čakala smrt. Samo majhno nesrečno naključje je bilo dovolj, da je obležala ob progi...

Ne bomo te pozabili Danijela! Trepetajoče besede sošolke ob grobu in šopki cvetja iz številnih drobnih rok njenih sošolcev so zasuli belo krsto. Samo leto dni smo bili skupaj, zakaj si morala umreti, je bilo slišati skozi ihtenje in solze.

Res iskreno je bilo slovo učencev osnovne šole Toma Brejca tistega avgustovskega dne na kamniških Zalah, tako iskreno in pristrčno kot je lahko samo med najmlajšimi.



Kamniška kronika

JULIJ 1969

POROKE:

Banič Jožef iz Šmarce, avtoličar, star 23 let, in Pavlič Štefka iz Domžal, prodajalka, stara 17 let;

Burja Marjan iz Porebra, čuvaj, star 26 let, n Kotnik Jožefa s Hriba pri Kamniku, delavka, stara 29 let;

Iskra Julij iz Kamnika, strojni tehnik, star 28 let, in Prušnik Terezija iz Avstrije, učiteljica, stara 23 let;

Korošec Stanislav z Lok, delavec, star 18 let, in Tomc Pavla z Gozda, delavka, stara 19 let;

Obreza Miroslav iz Vizora, kovinostrugar, star 21 let, in Poličnik Jožefa iz Črne, delavka, stara 20 let;

Petrič Jožef iz Domžal, uslužbenec, star 35 let, in Skofic Dragotina iz Vrhpolja, uslužbenka, stara 40 let;

Sopotnik Stanislav iz Skofje Loke, sprevodnik, star 25 let, in Hrastovec Franciška iz Kamnika, delavka, stara 19 let;

Spruk Jožef z Gozda, rudar, star 28 let, in Storgelj Franciška z Gozda, delavka, stara 27 let;

Zgonec Ivan z Mlake, delavec, star 19 let, in Juhant Majda z Mlake, prodajalka, stara 19 let;

SMRTI

Berlic Drago iz Češnjic, ključavničarski vajenec, star 18 let;

Iglič Marjeta iz Kamnika, prevžitkarica, stara 89 let;

Klemen Jakob iz Spitaliča, kmet, star 80 let;

Kočar Florijan iz Podgorja, osebni upokojenec, star 76 let;

Pregl Ivana iz Kamnika, družinska upokojenka, stara 66 let;

Prelesnik Franc iz Okroga, prevžitkar, star 80 let;

Uršič Marija iz Godiča, osebna upokojenka, stara 80 let;

Uršič Peter iz Stahovice, osebni upokojenec, star 65 let.

AVGUST 1969

POROKE

CERAR Janez, star 21 let iz Gore in ŠLEBIR Štefka, stara 20 let iz Stolnika

CEVEC Alojzij, star 22 let iz Buča 12 in MERCUN Franciška, stara 19 let iz Srednje vasi

FLERIN Marijan, star 26 let iz Ljubljane in VRHOVNIK Ana, stara 23 let iz Kamnika

FLORIJANČIČ Janez, star 21 let iz Zelodnika in ROKAVC Justi, stara 19 let iz Mekinj.

GRADIŠEK Mirko, star 23 let iz Stahovice in OSOLNIK Nada, stara 22 let iz Gozda.

HLADE Jože, star 25 let iz Križa in DRASLER Julijana, stara 22 let iz Križa

HRIBERNIK Rudolf, star 25 let iz Motinika in MRKUS

Marjana, stara 28 let iz Siska

KOMAN Drago, star 22 let iz Zg. Prapreč in CERAR Terezija, stara 21 let iz Kamnika

NOVAK Jakob, star 34 let iz Kamnika in SUSTAR Francka, stara 29 let iz Vrhpolja

OKORN Mavricij, star 23 let iz Rodice in FLERIN Nada, stara 21 let iz Vrhpolja

OSOLNIK Pavel, star 25 let iz Gozda in RIFL Marija, stara 20 let iz Gozda

PAVLIC Anton, star 24 let iz Kranja in BENDA Ivanka, stara 20 let iz Suhadol

PIRS Albin, star 23 let iz Lok in GOLOB Jožica, stara 20 let iz Nevelj

PLEVEL Lovrenc, star 24 let iz Zaloga in SUSNIK Pavla, stara 20 let iz Križa

ROMSAK Joško, star 18 let iz Komende in GRGIČ Dragica, stara 19 let iz Komende

STUPICA Ivan, star 23 let iz Imenij in BENDA Marija, stara 18 let iz Suhadol.

SMRTI

ABRAMOV Adrijan, star 84 let iz Kamnika,

ČEVKA Janez, star 71 let iz Zduše,

DOLENC Matjaž, star 4 leta iz Šmarce

HRIBAR Marija, stara 82 let iz Bele,

JUHANT Peter, star 24 let iz Gore,

LESJAK Andrej, star 67 let iz Trobelnega,

MOHORKO Avgust, star 23 let iz Most,

RODE Andrej, star 64 let iz Kamnika,

SUSNIK Ivana, stara 54 let iz Mekinj,

URŠIČ Marija, stara 80 let iz Godiča,

VIRIENT Marija, stara 78 let iz Olševka,

ZAJEC Miroslav, star 40 let iz Most,

ZAVRSNIK Franciška, stara 79 let iz Podgorja,

KRAMAR Danijela, stara 8 let iz Kamnika.

Umrla je Kužnarjeva mama z Olševka

Konec avgusta so v Nevljah pokopali 78-letno Marijo Virjent ali po domače Kužnarjevo mamo z Olševka. Bila je najstarejša članica zveze borcev v naši občini. Vsa leta narodno osvobodilne borbe je po svojih močeh pomagala partizanom. Zrtvovati je morala tudi svojega sina, ki je padel sredi posavskih gozdov.

S Kužne so jo na poslednjo pot na neveljsko pokopališče spremili številni nekdanji borci in znanci. V imenu organizacije ZB Nevlje pa se je od dobre mame poslovil Ciril Merčun.